

Tiende nummer av
**THE
EUROPEAN
BRIDGE
REVIEW**

er nå kommet ut

LES I DETTE NUMMER BLANT ANNET

Slam Bidding Conventions, hvor Martin Beale trekker fram noen interessante nye hjelpemidler i slemteknikken. Blant annet den store fire *fire grand*, hvor man i enkelte situasjoner kan få rede på om makker har to topphonnører i trumffargen når det er spørsmål om lilleslem.

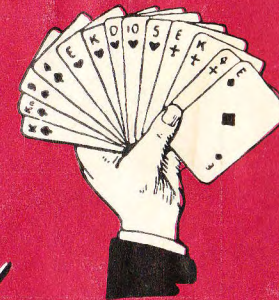
Helårsabonnement kr. 25. —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29.

Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen

— The European Bridge Review, Klinten, Sverige.

Bridge journalen

Nr 10 10. desember
1950 - 2. årgang

BABONSEN
I dette nummer:

Om fusk	326
USA verdensmester	327
Tillatte meldesystemer	333
Slemteknikken	
Rolf Bøe	334
Å dømme etter resultatet	
Nils Steen	340
Elementært, kjære Watson	
Egil Wang	342
Fordom og stolthet	
Albert Benjamin	345
Robberbridge hjemme hos oss	
Victor	347
Turnerings spørsmål	
Rolf Bøe	350
Reds spalte	352
Siden sist	355
I den siste mohikaners fotspor	356
Forbundsnytt	356
Eksamensprøven	357
Fra Nord til Syd	362
Våre 20 spørsmål	364

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snareya

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1951 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Vi har i den siste tiden fått adskillige brev fra lesere som spør om det ikke kan gjøres noe i situasjoner hvor den ene spilleren i et par avgir en bløffmelding, og hans makker er alt for flink til å avsløre bløffen. Da vi antar at dette spørsmålet har interesse for langt flere enn brevskriverne, skal vi ta det opp på lederplass.

Som regel går det sannsynligvis helt ærlig for seg. Det hender desvære ikke

OM FUSK

sjelden at et par blir beskyldt for fusk, mens de i virkeligheten er verdens mest ærlige spillere.

Men på den andre siden har vi desvære ikke lov til å gå ut fra at det blant våre tusener av spillere bare finnes mennesker for hvem enhver tanke for fusk er fremmed. De kan lage underlige signaler, enten fordi de tror det er veien til premielisten, eller fordi de simpelt hen regner med at de må fuske fordi andre gjør det. Og den skaden et enkelt lite nøyeregnende par kan avstedkomme kan være en infeksjon som forgrifter hele sporten.

Av denne grunn bør vi ta spørsmålet alvorlig. En "mystisk" meldeserie bør rapporteres til turneringslederen, som straks bør oppta forklaring hos paret. Viser det seg at det ikke kan komme med en forklaring som er tilfredsstillende, bør det få en advarsel, og saken bør rapporteres til kretsstyret. Og hvis kretsstyret får flere rapporter om det samme paret, bør det smelle, og det ganske kraftig.

Ta for eksempel følgende spill:

♠ kn-10-8-3 ♥ E-D-10-7 ♦ K-9-8-4 ♣ 4

Syd har disse kortene, og passer i åpning. Nord melder en spar, som Syd høyner til to. Det behøver ikke å være noe galt i dette, selv om to ruter eller tre spar ser ut til å være det riktige. Men hvis det meldes to spar, og det etterpå viser seg at Nord's åpning ikke er i orden, og at selv to spar er for høyt, da begynner det å lukte. Det er riktig nok at det fremdeles *ikke behøver* å være fusk, det kan simpelt hen ha vært en feilmelding hos Syd, eller han kan være en ren nybegynner. I siste fall godtar vi det, for en spiller kan aldri beskyldes for fusk hvis grunnen til en gal melding er at han simpelt hen ikke vet bedre.

Men hvis spilleren ikke er begynner blir saken annerledes. Fordi det *kan* være fusk, bør meldeserien rapporteres til kretsstyret og legges i arkivet, ferdig til å plukkes fram hvis et par skulle levere mer av samme sort. I så fall bør paret diskvalifiseres. Det får ikke hjelpe om det blir justismord hvis vi diskvalifiserer et par som er så uheldige at de har avgitt en rekke skumle, men forøvrig helt ærlige meldeserier. Slike meldeserier må unngås, hvis vi idet-heitatt skal ha noen sjanse til å komme uvesenet til livs.

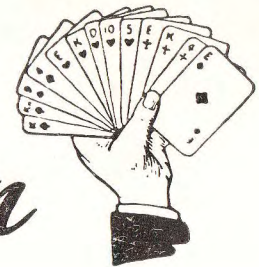
Har man da ingen mulighet til å mistenke sin makker for å ha avgitt en bløffmelding? Må man mot sin oppfatning spasere rett ut i avgrunnen?

Selvfølgelig ikke. Men det finnes mange grader av lyd mellom å rope høyt og å hviske. Man skal ikke nekte sin makker å melde psykisk, men hvis han gjør det får man ikke opptre som om man er fullt medvitende. Man må i en slik situasjon ikke *lyve* om sin styrke, men man kan selvfølgelig *skjule* den. Og det kan være situasjoner hvor motpartens meldeserie forteller at det må være noe galt et eller annet sted. I et slikt tilfelle har man fullt rett til å tro at motparten er ærligere enn makker, og handle deretter.

Dessuten vil det rett som det er forekomme situasjoner hvor en førsteklasse spiller synes det lukter svidd, mens en annen spiller ikke merker noen ting. Derfor har en spiller alltid rett til å forlange at hans meldeserie bedømmes av en som er like god som ham selv, før han får en advarsel.

Rolf Bøe.

Bridge journalen

Nr. 10

10. DESEMBER 1950

2. årgang

U. S. A. verdensmester etter en spennende kamp

Sverige—Island nummer to

Turneringen om verdensmesterskapet ble et spennende oppgjør. Det engelske laget tok ledelsen mot begge de to andre lagene i første sesjon, mens den nordiske kombinasjonen (Sverige—Island) fikk en meget dårlig start. Etterhvert arbeidet imidlertid Norden seg oppover, samtidig med at England falt tilbake. Før siste dag ledet amerikanerne bare med 690 poeng mot Norden, mens begge lag hadde klar overvekt mot England. Og en differanse på 690 poeng er svært litet etter totalscoreberegningen.

Den siste dagen ble imidlertid helt amerikansk, og laget vant begge sine kamper med stor margin.

Vi bringer som vanlig et referat runde for runde.

Tirsdag formiddag

Første runde ble spilt tirsdag formiddag. Norden stilte med de to svenske parene, og fikk en meget uheldig start. Lilliehöök—Wohlin var ikke i slag, og misset blant annet to storeslemmer. Det år jo en temmelig kostbar historie etter totalscoreberegningen, langt kostbarere enn etter Europaberegningen som vi pleier å bruke. Den er jo laget med tanke på å redusere verdien av de store spillene, men totalscoreberegningen tar tallene som de kommer uten tanke på noen reduksjon.

Norden fikk derfor store tap mot begge de to andre lagene. Mot USA,

som stilte med Crawford—Rapee og Stayman—Schenken ble det hele 1840 poeng i underskudd. Og det er temmelig meget i en kamp på bare 18 spill. Mot England gikk det ikke fullt så dårlig, men også her ble det et underskudd på 1430 poeng. Det var en hard smell å få for Norden i starten. Det virket jo som rene utklassningen, og det var med bange anelser de nordiske spillerne tenkte på fortsettelsen.

Engelskmennene hevdet imidlertid den europeiske bridgeøren, ved å ligge klart over mot U. S. A. Ledelsen etter de 18 spillene var på 780 poeng.

Tirsdag ettermiddag

Både Norden og USA stilte nå med nye kombinasjoner. Islandingene var satt inn på det nordiske laget, og amerikanerne stilte med Goren og Silidor, mens Crawford og Schenken ble paret sammen.

Runden ble Nordens, om enn ikke på langt nær i så stor grad som England dominerte første runde. Kampen mel'om Norden og USA ble den jevneste av alle under hele turneringen, og det var med fattige 70 poeng i overskudd at de svenske og islandske spillerne kunne reise seg fra bordet.

I kampen mellom Norden og England ble utdelingen litt større i nordisk favør. Overvekten ble på 430 poeng, det vil si at nesten en tredjedel av den store engelske ledelsen ble tatt igjen.

Amerikanerne vauset tydeligvis ikke overlegent omkring med sine britiske frender. Riktignog måtte britene finne

Verdensmestrene, USAs lag. Fra venstre George Rapee, Samuel M. Stayman, Howard Schenken, alle New York, og Charles H. Goren, John R. Crawford og Sidney Silodor, alle Philadelphia.

seg i å ta en minus på 330 poeng, men det var ikke nok til å ta igjen engelskmennenes ledelse fra første runde.

Første spilledag ble således Europamestrenes. De kunne gå i seng med ledelse i begge kamper. Stillingen var:

England—Norden	+ 1000
England—USA	+ 450
USA—Norden	+ 1770

Onsdag formiddag

Atter engang ble det stor nordisk runde. Kock—Werner spilte sammen med islendingene, og leverte en blendeende bridge i kampen mot England. De 18 spillene ga en kolossal nordisk overvekt, hele 2050 poeng. Dermed var ikke bare ledelsen på 1000 poeng innhentet, men Norden hadde skaffet seg en like stor ledelse selv.

Kampen mellom Norden og USA ble langt jevnere, men også her kunne Norden notere et litet pluss, om enn ikke med mer enn 170 poeng. Det amerikanske forspranget var fremdeles stort, runder som ble vunnet med 70 og 170 monnet svært litet.

Også mellom England og Amerika var det et uhyre jevnt oppgjør. Amerikanerne knappet inn 160 poeng på det allerede fra før lille forspranget.

Stillingen var:

Norden—England	+ 1050
England—USA	+ 330
USA—Norden	+ 1600

Onsdag ettermiddag

Nå satte amerikanerne inn det første store støtet. Lagoppstillingen var endret til Goren—Crawford og Rapee—Schenken. Dette laget leverte en strålende innsats i begge kamper, det var ikke mange poeng de karene mistet.

Det nordiske laget var imidlertid også i slag, og bør på god motstand. Resultatet ble derfor bare en overvekt på 470 i amerikansk favor, tiltross for det glimrende spillet.

Mot England gikk det imidlertid langt bedre for amerikanerne. Overvekten på de 18 spillene ble 1360 poeng, og dermed svinget kampen over fra en liten engelsk til en klar amerikansk ledelse.

Engelskmennene måtte finne seg i motgang på den andre fronten også. Den nordiske kvartetten spilte i stor stil, og øket ledelsen fra formiddagen med 690 poeng.

Dermed er stillingen fra første dag snudd helt om. Etter første dagen ledet engelskmennene i begge sine kamper,

men nå er det underlegenhet i begge. Resultatet mellom USA og Norden er omtrent som det var dagen før, men ledelsen er øket.

Stillingen:

Norden—England	+ 1740
USA—England	+ 1030
USA—Norden	+ 2070

Torsdag formiddag

Før denne runden så det ut til at den amerikanske seiren var helt klar, det var jo en pen overvekt i begge kampene. Men man skal ikke forsverge noen ting i et spill som bridge, og idag var det Nordens tur til å by på en overraskelse. De seiersvante amerikanerne ble spilt helt rundt, og da de 18 spillene var omme viste det seg at Norden hadde tatt inn hele 1380 poeng, slik at forspranget var redusert til bare 690 poeng.

Norden fortsatte sin seiersgang i kampen mot England. Her var overvekten riktignok ikke fullt så stor som mot USA, men det ble dog likevel en økning av ledelsen med 530 poeng.

Amerika og England hadde et jevnt oppgjør, hvor amerikanerne til slutt fikk en liten overvekt på 140 poeng. Ikke så meget, men dog en økning av ledelsen.

Stillingen:

Norden—England	+ 2270
USA—England	+ 1170
USA—Norden	+ 690

Amerikanerne ledet også fremdeles, men marginen i kampen mot Norden var svært liten, omtrent det samme som ingenting når man tenker på at 48 spill sto igjen.

Torsdag ettermiddag

Interessen samlet seg nå helt og holdent om det bordet hvor amerikanerne og de nordiske spillerne kjempet. Det bli en uhyre jevnt og innbitt oppgjør. Amerikanerne på sin side var meget nervøse, ikke minst presset av den store svermen av amerikanske supportere, som absolutt fordret seier for sitt lag. Det var også stor diskusjon om lagoppstillingen. Crawford og Schenken var lagkapteiner isammen, og hadde vanskelig for å bli enige.

Amerikanerne fikk en overvekt på 50 poeng i denne omgangen, men det var jo svært litet, og det var tydelig at de var forberedt på en hard avslutning i kampen mot Norden.

Kampen mellom England og Norden ble også uhyre jevnt. Engelskmennene kunne notere et overskudd på 90 poeng.

Ferdig med runden. Fra venstre George Rapee, M. Harr-son-Gray, Joel Tarlo og John Crawford. Bak Crawford ser vi N. M. Nielsen, Oslo, som var på Bermuda i egenskap av formann for EBLs turneringskomite.

Den lille øgruppen i Atlanterhavet, mot hvilken hele verdens bridge-interesse var rettet i midten av november, ligger (etter amerikansk oppfatning) midt i havet.

Derimot ble det stor amerikansk seier i kampen mot England, den største hittil. Hele 2890 poeng fikk amerikanerne, og dermed kan man vel si at de engelske siersjansene er helt forsvunnet.

Stillingen:

Norden—England	+ 2280
USA—England	+ 4060
USA—Norden	+ 720

Stillingen i teten var den samme som etter forrige runden.

Fredag formiddag

USAs store dag.

Amerikanerne kjørte hardt på i kampen mot Norden, og klarte å få en overvekt på hele 1680 poeng. Dermed var overvekten blitt betydelig tryggere, nå ledet de med over to tusen poeng, og var sannsynligvis allerede sikre mestre.

I kampen mellom England og USA var stillingen omvendt, her var det amerikanerne som var den underlegne parten, og resultatet ble at det engelske laget knappet av på forspranget med 1020 poeng. Men amerikanerne hadde fremdeles en ledelse som det var håpløst å tenke på å ta igjen i de siste 18 spillene.

Engelskmennene klarte også å knappe av forspranget mot Norden, med 530 poeng.

Stillingen var:

Norden—England	+ 1750
USA—England	+ 3040
USA—Norden	+ 2420

Dermed ser den amerikanske seiren ut til å være helt klar. Men sikker er den ikke. Det har tydelig vist seg før i disse rundene at det går an å ta inn 2420 poeng på 18 spill. Norden har altså fremdeles vinnerejans, men på den andre siden er sjansen til å bli sistemann vel så stor. Overvekten mot England er mindre enn undervekten mot USA. Derimot kan vel neppe England ha noen vinnerejans mer, det meste laget kan håpe på er å bli nummer to.

Fredag ettermiddag

Amerikanerne vant!

Siste runden kjørte amerikanerne i medvind, og spilte det nordiske laget sønder og sammen. Overvekten ble så meget som 2300 poeng. Mot England ble det også amerikansk seier, om enn på langt nær så stor, med 620 poeng.

Nordens lag fikk imidlertid ennå en vunnet kamp, idet England tapte med 190 poeng i en jevn kamp.

Dermed ble sluttresultatet i de tre kampene:

Norden—England	+ 1940
USA—England	+ 3660
USA—Norden	+ 4720
Det gir følgende tabell:	
1. U. S. A.	4 + 8380
2. Norden	2 — 2780
3. England	0 — 5600

MID-ATLANTIC-PARTURNERING

Parturneringen som ble spilt i to dager etter verdensmesterskapet ga også en amerikansk seier, ved Crawford og Rapee. Men her ydet svenskene en flott motstand. Kock—Werner kom på annen plass, et halvt poeng etter vinnerne, og Lilliehöök—Wohlin ble nummer tre. Så kom amerikanerne på fjerde og femte plassen, og det beste engelske paret Gardener—Tarlo, ble nummer seks. Is-lendingene ble nummer ni.

Resultatene for de beste ble:

1. Crawford—Rapee, USA	573
2. Kock—Werner, Sverige	572½
3. Lilliehöök—Wohlin, Sverige	555
4. Din—Widdie, USA	540
5. Stayman—Steinwald, USA	507½
6. Gardener—Tarlo, England	507
7. Tarlo—Harrison—Gray, England	504½
8. Rosser—Rosser, Bermuda	502
9. Gudmundsson—Thorfinson, Island	499
10. Goren—Silidor, USA	490

Spill fra mesterskapet

Her er noen spill fra mesterskapet. Et av de svenske katastrofespillene første dag var følgende:

Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ E-K-8-7	♥ 10-9-6-5-2	♠ —
♥ 8-7-4	♦ 6-5	♥ E-K-kn-9-3
♦ 5-4-3	♠ E-10-7-6-2	♦ K
♣ 8-7-5	♣ 9	♣ E-K-D-kn-10-6-2
		♠ D-kn-4-3
		♥ D-10-2
		♦ D-kn-9-8
		♣ 4-3

Spillet er hentet fra kampen mellom Sverige og England. Begge Østspillerne havnet i syv kløver, og begge fikk kløver ut. Det er det eneste utspillet som skaper noen vanskeligheter.

Begge Østspillerne fortsatte nå med å spille kløver til bunn. Hvor svenskene spilte imot fikk ikke Syd ordentlig veiledning av makkers kast, og måtte til slutt velge mellom å oppgi hjerterholdet eller ruterholdet. Syd kunne jo ikke vite at Øst hadde ruterkongen singel, og valgte galt. Han kastet en hjerter, hvorefter Øst toppet hjerterne, og vant.

Ved det andre bordet demonstrerte engelskmennene perfekt motspill, og den svenske Østspilleren hadde aldri en sjanse. Spillet ga en sving på 1530 poeng. Hadde den svenske Syd holdt riktig ville også første runde mellom England og Sverige ha vært jevn, mens England nå ledet med 1430 poeng.

I annen omgang mellom Sverige/Island og England forekom dette spillet, hvor tre grand ble vunnet takket være et meget pent spill av Werner, og et litt feilspill av den engelske Øst.

♠ K-3	♠ 10
♥ D-8-6-2	♥ K-8-5-4
♦ K-2	♦ 7-6-3
♣ E-D-9-6-2	♣ kn-8-7-5-4
♠ E-kn-9-8-7-6-2	♠ D-5-4
♥ 9-7	♥ E-kn-10
♦ E-kn-10	♦ D-9-8-5-4
♣ K	♣ 10-3

Werner spilte tre grand som Syd. Litt optimistisk kanskje, men det gikk bra.

Vest begynte med spar åtte, og bordet fikk for kongen. Deretter ble hjerfinessen prøvet, med hell. Så måtte Syd spille en ruter. Det var ikke morsomt, for hvis Øst hadde hatt ruteresset og en spar til ville det ha blitt flere beter med en gang. Men til alt hell satt det som det skulle. Bordet fikk for ruterkongen, og så kom en ny hjerterfinesse. Så kom ruter ni fra Syd. Vest tok med knekten, og fortsatte med sparesstet og en spar til.

Øst la en kløver på den første sparen, men neste gang var han uforsiktig nok til å skille seg av med sin beste venn, den siste ruter. Ser De hvorfor det var uforsiktig? Never mind, vi går videre.

Werner fikk for spardamen, og fortsatte med hjerter ess og kløver ti (ikke treeren). Vest la kongen og bordet stakk. Så kom kløver to. Øst fikk stikket, og var solgt. Han kunne ta hjerterkongen sin, men så hadde han ingen ting annet å fjøre enn å spille kløver til bordets saks.

Her er et spill fra kampen mellom EBL og USA, som kostet svenskene 1430 poeng:

Øst gir, alle i faresonen.

♠ E-x			
♥ D-x-x			
♦ 10-x-x-x			
♣ x-x-x-x			
♠ K-kn		♠ D-10-x-x-x-x-x	
♥ kn-x-x-x-x		♥ x	
♦ E-K		♦ kn-x-x-x	
♣ K-kn-x-x		♣ x	

♠ x-x			
♥ E-K-10-x			
♦ D-x-x			
♣ E-D-10-x			

Hvor amerikanerne Crawford og Rapee satt Øst—Vest, gikk meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
Crawford		Rapee	
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	D	RD	pass
pass	pass		

Motspillet begynte bra. Spar ut, esset hos Nord, og ny spar. Bordet kom inn og spilte liten hjerter, og Syd fikk for hjerter ti. Han fortsatte med ruter, bordet stakk, og så gikk Øst hjem på sparstjeling. Deretter kom den lille kløveren. Syd la liten (!), og Vest fikk for kongen. Deretter kom den andre ruterhonnøren, hjem på hjerterstjeling, og så var det bare å velge riktig rutervariant igjen. Det gjorde Crawford, han spilte liten ruter. Syd måtte på med damen, og ruter knekt sto.

Det neste spillet viser hvor hardkokt amerikansk turneringsbridge er. Der i gården følges lovene så strengt som det over hodet er mulig, og det ble dyrt for Werner i dette spillet:

MAKKER

La makker få avgjørelsen hvis De er sterkt i tvil om det skal passes eller meldes videre.

♠ K-x-x-x			
♥ E-D-x			
♦ E-x			
♣ D-x-x-x			
♠ —		♠ D-10-x-x-x-x	
♥ K-10-x-x-x		♥ x-x	
♦ D-x-x-x		♦ kn-x	
♣ E-kn-x-x		♦ K-x	
		♣ K-10-x	

♠ E-kn-9			
♥ x-x-x			
♦ kn-10-x-x-x			
♣ x-x			

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
Werner	Silider	Koek	Goren
1 ♣	2 ♠	pass	pass
D	pass	pass	pass

Ruter knekt kom ut. Nord stakk og fortsatte med ruter, og Øst fikk for kongen. Deretter kom en spar. Syd la nieren, og idet Werner som Nord skal følge med spar faller den lille hjerteren hans ned på bordet, fullt synlig for alle.

Som høker er amerikanerne over ham. Den lille hjerteren er straffekort. Werner har jo ingenting å innvende, det står i lovene at det er slik. Derved fikk Øst et hjerterstikk og når kløveren var knepet den riktige veien ble det vunnet kontrakt istedenfor en bet.

Her er et annet dyrt spill for EBL:

Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E-K-kn-7			
♥ K-kn-3			
♦ kn-6-5-3			
♣ 9-5			
♠ 10-8-6-3-2		♠ D-9-4	
♥ E-4-2		♥ 9-8-5	
♦ E		♦ K-D-9-8-7	
♣ E-K-10-3		♣ 6-2	

♠ 5			
♥ D-10-7-6			
♦ 10-4-2			
♣ D-kn-8-7-4			

Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
Schenken		Stayman	
1 ♠	pass	2 ♠	pass
4 ♠	D	pass	pass
pass			

Nord åpnet med ruter tre. Vest fikk for esset. Så kom esset og kongen i klø-

TILLATTE MELDESYSTEMER

og melde- og spillekonvensjoner

Vi har mottatt fra Norsk Bridgeforbund en redegjørelse om bruk av forskjellige meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner til bruk i konkurranser i Norge.

Norsk Bridgeforbunds styre har i møte 25/11 1950 vedtatt følgende bestemmelser om hvilke meldesystemer og melde- og spillekonvensjoner er tillatt under konkurransebridge i Norge:

Systemer

1. Culbertsons system, med opplysning om hvilke grandåpninger, toåpninger og treåpninger som anvendes.
2. Halles Vienna.
3. Bøes Vienna etter hans siste bok uten 2-ruteråpning.
4. Herseths Vienna med oppgivelse av om det meldes etter hans første eller siste bok.
5. Acols system.

Meldekonvensjoner

1. Halles 2 kløver.
2. Skienskonvensjonen.
3. Svake toåpninger.
4. Palmstrøms toåpninger.
5. Svake treåpninger.
6. Grand anvendt etter motpartens åpning med samme styrke som Vienna grand.

ver, som Nord ikke kunne gjøre noe med. Bordet stjal, og så forsvant i en fart to hjertertapere på kongen og damen i ruter. Hjem på hjerteress, ny kløver til stjeling, og Nord kunne tilslutt få tre sparstikk, men mer var ikke å hale.

Hvis Nord hadde startet med sparkongen ville det ha blitt en helt annen historie. Når han ser bordet, kan han fortsette med sparkongen og spar syv. Øst får for damen, og nå er bordet uten innkomst til ruterne. Derved blir ikke Vest kvitt noen taper, og kan neppe få mer enn seks stikk. En differanse på 1300 poeng. Kom ikke og si at ikke utspillet har sin betydning.

7. Herbertkonvensjonen (må anvendes helt og ikke delvis).
8. Lightners dobling.
9. Blackwood.
10. 4—5 grandkonvensjonen.
11. Den store frie 5 grand.
12. Bennettkonvensjonen.
13. Spørremeldinger.
14. Cue-bids.

Spillekonvensjoner

1. Ess fra ess, konge.
2. Lavinthal.
3. Lenz ekko.
4. Russinow.

Turneringsledere har på anmodning til å gi tillatelse til anvendelse av en enkel, lett forklarlig, selvstendig konvensjon, som ikke knytter seg til noe bestemt system.

Enhver sammenblanding av to eller flere systemer er ikke tillatt. Det påhviler turneringslederne å påse at denne bestemmelse fullt ut overholdes.

De nevnte systemer og konvensjoner er tillatt i den form som de er offentliggjort pr. 25/11—1950. Senere forandringer og tillegg må få godkjenning etter den fremgangsmåte som er nevnt nedenfor.

For de spillere som ønsker andre systemer og konvensjoner tillatt til anvendelse under turneringer i Norge, gis det adgang til å søke forbundet om godkjenning. Vedkommende system eller konvensjon må innsendes til forbundet i tre eksemplarer, bilagt en redegjørelse for vedkommendes syn på dets fordeler. Ansøkninger bilagt systemet eller konvensjonen skal deretter sirkulere mellom forbundsstyrets medlemmer og behandles i første ordinære styremøte.

Forbundsstyret skal hvert annet år ta listen over tillatte systemer og konvensjoner opp til revisjon.

Disse bestemmelser trer i kraft fra 1/1—1951.

Oslo, den 25/11—1950

NORSK BRIDGEFORBUND

K. Fr. Dawes
President.

Slemteknikken

Rolf Bøe

Dengang spørremeldingene og Blackwood ble lansert, for omkring femten år siden, het det at vi hadde fått de ideelle konvensjonene i slemteknikken vår. Nå skulle det ikke være mange slemkontrakter som vi ikke skulle få meldt med stor grad av sikkerhet, ble det hevdet.

Erfaringene har desværre vist oss noe ganske annet. Både spørremeldinger og Blackwood kan ha sin misjon, spesielt spørremeldingene. Men de er ikke noe universalinstrument, som kan tjene som hjelpemiddel ved alle mulige slemkontrakter. Tvert imot viser det seg at det bare er en liten del av slemkontraktene som disse konvensjonene dekker.

Feilen ved dem er først og framst at de er *enkeltvirkende*. Det vil si at den ene spilleren kan spørre og spørre, mens den andre bare har å svare på det han blir spurt om, og skal holde munn for øvrig. Så kommer det øyeblikk da det ikke kan spørres mer. Nå har spørremelderen fått et omtrentlig bilde av makkers hånd, men det er ikke på langt nær tilfredsstillende. Derfor sitter han og tenker og tenker, for han endelig bestemmer seg til hvilken kontrakt han skal gjette er riktig. Imens sitter den stakkars makkeren hans som på nåler. Han vet kanskje utmerket godt hva det skal meldes, men han har ingenting å si. Han kan ha tilleggsverdier som makker ikke drømmer om. En ekstra lang og sterk farge, en meget pen tilpassning, et par damer og knekter som fyller ut makkers farger, tette mellomkort eller noe lignende. Men se det er det ikke spørsmål om når spørremeldinger brukes, da tror man at ess og konger er det eneste saliggjørende.

Enkelte danske og svenske spillere har gått inn for de såkalte "små" eller "lave" spørremeldingene, hvor enhver hoppmelding i ny farge er spørremelding, med den sist meldte fargen som trumf. Derved er det mulig å starte spørremeldingene på et meget lavt nivå, og det "fører til en meget stor grad av presisjon", blir det hevdet.

Grunnen til at jeg nevner dette er at denne konvensjonen viser oss den mest rendyrkede form jeg kjenner for det prinsippet at den ene spilleren skal spørre, mens den andre bare har å svare

på det han blir spurt om. Her skal De set et spill som disse spillerne noterte med triumf:

♠ E-D-5 ♥ E-K-kn-3 ♦ D-4 ♣ E-K-8-2

Syd satt med disse kortene, og han åpnet med en kløver. Nord meldte en hjerter, og nå startet Syd spørreserien ved å melde to spar. Etterhvert fikk han vite at Nord hadde annen kontroll i spar og ruter, men manglet tredje kontroll i kløver. Syd kalkulerte med en rutertaper og en kløvertaper, og derfor avsluttet han meldingene med fire hjerter. Nord la opp:

♠ K-10-7-4 ♥ D-10-8-4 ♦ K-kn ♣ 7-6-4

Og det var virkelig ikke mer enn fem trekk. Så langt er alt vel og bra. Men hvem var det som fortalte Syd hvilken fordeling Nord hadde? Det er et øyeblikks sak å konstruere hundreder på hundreder av hender, hvor svarene på spørremeldingene blir nøyaktig de samme, men hvor en sekser likevel er til å legge opp. Jeg skal gi noen eksempler:

♠ K-10-7-4 ♥ D-10-8-4-2 ♦ K ♣ 7-6-4

Her har Nord fått hjerter to istedenfor ruter knekt. Nå kan en kløver hos Nord kastes på Syds ruter dame, og seks hjerter er nesten utapelig.

♠ K-7 ♥ D-10-8-4-2 ♦ K-kn-3 ♣ 7-6-4

Nå kan kløvertaperen kastes på Syds tredje spar.

♠ 7 ♥ D-9-8-4-2 ♦ K-kn-10-3 ♣ 7-6-4

Her kan begge Syds kløvertapere kastes på Nord's rutere, og en kløverstjeling gir det tolvte, avgjørende stikket.

Her ser De en av spørremeldingenes største svakheter. De gir bare beskjed om kontrollen, men det er meget annet enn kontrollen som avgjør spørsmålet om en slem. Hvis ikke Nord hadde fått munnkurv på seg, men hadde fått en sjanse til frivillig å vise hva han hadde, ville han ha meldt de forskjellige hendene på forskjellig måte, hvilket igjen kanskje hadde ført til sikre, presise kon-

trakter. Da spillet forekom var det riktig å stanse på fire hjerter, men det var hellet og ikke spørremeldingene som var den utslagsgivende faktoren.

Skal vi da kaste hele spørremeldingsapparatet overbord? Jeg tror ikke det. Et av fremdeles masser av spill hvor spørremeldingene er til stor hjelp, men vi må lære å sette dem på riktig plass. Blackwood er mer tvilsom, for det er en konvensjon vi i realiteten bare har bruk for i noen ganske få spill. Den brukes nok, stadig vekk, men i de fleste spill ville vi ha havnet i den samme kontrakten likevel. De spillene hvor Blackwood har avgjørende betydning er sørgelig få.

Men jeg får ikke plass i denne artikkelen til å gå nærmere inn på Blackwood. Det skal jeg gjøre en annen gang. Her skal vi isteden se litt på hvilke andre hjelpemidler vi kan ha til disposisjon når det er spørsmål om slem.

Den første av disse metodene består i å legge seg i bakhold, og suge frivillige opplysninger ut av makker. La oss si De sitter Syd, og har:

♠ E-K-kn-9-3 ♥ E-kn-4 ♦ E-K-kn-2 ♣ 9

De åpner med en spar, og makker svarer to spar. Hvis makker har en sterk høyning er det muligheter for slem.

La oss se hvordan det går hvis vi velger den veien de fleste bruker, Blackwood og spørremeldinger. De kan spørre i fire hjerter. Makker svarer fire spar. De fortsetter med fire grand, og får fem kløver til svar.

Hvilken hjelp har De hatt av dette? De har fått vite at makker ikke har kløveresset, men det er også alt De har fått vite. Han kan godt ha hjerterkongen, for den kan han ikke få vist med mindre han har kløveresset også, eller De spør en gang til i hjerter. Makker kan ha:

♠ D-8-5-2 ♥ K-D-9-5 ♦ 9-3 ♣ 8-7-5

Her er seks spar en nesten opplagt kontrakt. Men han kan også ha:

♠ 9-7-5-4 ♥ D-5-2 ♦ 9-8-5-3 ♣ K-kn

Hvordan tror De det nå går i seks spar? De skal iallfall ha mer enn vanlig tur hvis De skal få hjem kontrakten.

Men tilbake til Deres melding. De tidligere meldingene har altså gått:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♠
4 ♥?	4 ♠
4 gr?	5 ♣
?	

Hva skal De melde nå? Vær så god. Gjett vekk.

Bedre går det ikke hvis De får positivt svar på noe av det De spør om. La oss si han svarer fem kløver på spørremeldinger i hjerter, og dermed viser både hjerterkongen og kløveresset. Det er fremdeles ikke sikkert at en sekser skal meldes. Han kan ha:

♠ 8-7-5-2 ♥ K-8-3 ♦ 9-8-6 ♣ E-3-2

Det er muligheter for tre tapere. Først skal De unngå å miste sparstikk, og deretter skal De fange enten hjerterdamen eller ruterdamen. De får selv avgjøre om De synes det bør meldes slem eller ikke. Noen spesielt god kontrakt er det iallfall ikke, og ingen triumf for spørremeldingene.

Hvordan skal det da meldes? Jo, De bør gi makker sjansen til frivillige opplysninger. Hvis han har i overkant til høyningen sin, gir seks spar store sjanser, men hvis han har en tynn høyning kan fire spar være rundelig nok. Den beste melding hos Dem er tre hjerter.

Ja nettopp, tre hjerter. Makker vil tro at De ikke er sikker på om utgang bør meldes eller ikke. Han vil regne med at det er avhengig av om han har en sterk eller svak høyning, og i tvilstilfelle vil han ta hensyn til styrken i den andre fargen De har meldt, nemlig hjerter. Det er nettopp derfor De skal melde tre hjerter og ikke tre ruter.

Hvis makker er svak, vil han advare mot utgang ved å bøye av med tre spar. Det er en selvfølge at De ikke tar noe hensyn til advarselen, denne gangen, for utgang vil De iallfall spille. Men De har fått vite at makker har meldt på minimum, og da kan det ikke være noen slem i kortene. Så melder De glad og fornøyet fire spar, og lar det være med det. De har allerede undersøkt mulighetene for slem, men på et lavt trin, og uten at makker vet om det.

Men hvis makker tar imot "utgangsinviden", og enten melder fire spar eller høyner hjerterfargen, begynner De å få ambisjoner. Det er imidlertid ikke nødvendig å spørre mer, for slemmen er

ikke avhengig av kontroller, og aller minst av kløvereset. Derfor melder De seks spar rett inn, uten mer diskusjon.

For sikkerhets skyld bør jeg kanskje peke på at De ikke bør melde slik uten å ha full kontroll over at meldingene ikke stanser for tidlig. Når De bruker en slik hjelpemelding må De passe på at den er krav for en runde, og at makker vil oppfatte det slik.

En annen metode består i å gi makker så presise opplysninger om styrken og fordelingen som mulig, og deretter overlate alt til ham. La oss se på noen eksempler, de forklarer bedre enn mange ord. De sitter Syd, og har:

♠ K-kn-9-3 ♥ E-K-kn-8-5 ♦ 4 ♣ E-kn-5

Makker åpner med en spar, og De melder tre hjerter, krav til utgang. Makker kommer igjen med tre grand. Og så er det Dem.

Det er mulig De sier at De ikke ville ha meldt tre hjerter, men isteden avgi en direkte spørremelding i fire kløver. Javel. Det er mulig De klarer å gjette Dem til riktig kontrakt etter en slik melding, men kom aldri og fortell at De kan få noen presisjon ut av det. La oss si makker slår av med fire spar. De fortsetter med fire grand, og makker viser et ess. Er De nå klokere? Makker kan ha:

♠ E-D-8-6-2 ♥ D-10-3 ♦ K-kn-5 ♣ 7-4

Seks spar er opplagt, med fem sparstikk, fem hjerterstikk, kløveress og ruterstjeling. Men makker kan også ha:

♠ E-10-8-6-2 ♥ 7-6-4 ♦ K-D-kn ♣ D-7

De må fange både spardamen og hjerterdamen for å vinne seks spar, og det gir litt for små odds.

Her skal De se en annen måte å løse vanskelighetene på. De melder som nevnt tre hjerter, og etter makkers tre grand følger De opp med fem spar. De forteller derved at De har større honnørstyrke enn nødvendig for å hoppmelde i hjerter, og dessuten at De har kraftig støtte til en sparkontrakt. Resten er opp til makker.

De kan forøvrig gi enda klarere beskjed ved å melde fire kløver. Nå er ikke denne meldingen spørremelding, for ingen farge er blitt støttet, og fire kløver var ingen hoppmelding.

Det er klart at De ville der makker — foreløbig. Han vil tro at det dreier seg om preferanse mellom hjerter og kløver, Men la ham tro det. La ham preferere, for eksempel i fire hjerter. Nå melder De fem spar.

Nå blir det lett for makker å lese hånden Deres. Kraftig sparstøtte, og resten av styrken i hjerter og kløver. I ruter kan De bare ha en singelton. Omtrent ett honnørstikk mer en nødvendig for å hoppmelde til tre hjerter. Makker vil forstå at slemmen er et spørsmål om tilpassning. Alt han har i ruter er av det onde, muligens med unntagelse av esset, mens honnører i andre farger blir dobbelt verdifulle. De to hendene kan være:

♠ E-10-8-5
♥ 9-6-2
♦ E-K-5-2
♣ D-4

	N	
V		Ö
	S	

♠ K-kn-9-3
♥ E-K-kn-8-5
♦ 4
♣ E-kn-3

Nord vil passe på fem spar. Han vil forstå at ess og konge i ruter ikke er særlig bra i dette spillet, fordi det foreligger duplikasjon av verdier. Men gi ham:

♠ E-D-8-5
♥ D-6-2
♦ E-7-5-2
♣ D-4

Ruterkongen er byttet ut med to damer, og det gir omtrent den samme styrken. Nord vil se at praktisk talt alle hans honnører er virksomme, og derfor vil han nå melde seks spar.

De kan også bruke en slik melding over utgang i situasjoner hvor makkers gjenmelding i høy grad styrker kortene Deres. De sitter Syd igjen, og har denne gang:

♠ D-4 ♥ K-10-9-7-5 ♦ 9-4 ♣ 10-5-3-2

Makker åpner med to spar (krav til utgang) og De slår av med to grand. Makker kommer igjen med tre hjerter.

Nå er De faktisk sterkere enn makker kan drømme om. Han har påtatt seg å klare utgang med mindre styrke hos Dem enn nødvendig for å holde en enmelding i farge åpen. Det vil si at han

for eksempel trenger spardamen og litt tilpassning i hjerter.

Men De har mer enn spardamen og litt tilpassning i hjerter. De har fem trumf til ham, og De har hjerterkongen, som sannsynligvis gjør trumffargen gående. Honnører i farger hvor makker er sterk og lang er meget viktigere enn honnørstikktabellen gir uttrykk for. La oss si makker har E-K-kn-9-7 i spar. Når spar er sidefarge vil han regne 3½ spillestikk i fargen. Deres dame er en plussverdi, så tabellen sier at det er litt under fire stikk, mens det i realiteten er fem temmelig sikre stikk.

Dette bør De antyde overfor makker ved å melde fem hjerter. Selv om toåpningen hans er aldri så svak bør fem hjerter være en sikker kontrakt, og det er fremdeles muligheter for både seks og syv hjerter. Det kan kanskje til og med være en fair sjanse å melde seks hjerter rett inn, men jeg tror fem hjerter er tilstrekkelig. Det er tross alt best å la makker ta avgjørelsen.

Mange ganger er det en god måte å invitere til slem å avgi en unødig støttemelding i makkers farge. Se på følgende meldinger:

Nord	•	Syd
1 ♦		1 ♠
3 ♠		4 ♦

Det første man tenker på er at fire ruter må være en unødig melding. Når Syd har fått *hoppstøtte* i sin egen, edle farge, kan det vanskelig konstrueres noen hånd som gjør fire ruter til en bedre kontrakt enn tre spar. Men derfor bør også fire ruter være krav for en runde. Meldingen kan ikke vise mindre styrke enn fire spar ville ha gjort. Syd har faktisk mottatt Nord's invitasjon til utgang når han melder slik.

Hva er da grunnen til Syds melding? Det kan bare være at han ser lengere enn til utgang. Etter neste melderunde ser De kanskje klarere hva han ønsker:

Nord	Syd
1 ♦	1 ♠
3 ♠	4 ♦
5 ♦	5 ♠

Syds hensikt kan ikke ha vært bare å finne den beste utgangskontrakten. Da ville fire ruter ha vært en helt meningsløs melding, det blir i alle tilfelle klart

når han etter makkers fem ruter går over i fem spar.

Følgelig må meldingene hans være en invitasjon til slem, og måten han inviterer på viser at han har bra tilpassning i ruter. Det kan være en viktig opplysning til makker.

Det er blitt innvendt at en slik melde-teknikk ofte er svevende, man får ikke sikkert fatt i hvor meget makker har. Joda, man kan finne det ut temmelig godt.

Når Nord hoppmelder til tre spar, viser han en hånd med omtrent 4 honnørstikk. Han *kan* ha 4½ honnørstikk, men ikke mer. Da ville han ikke ha nøyet seg med en oppfordring til utgang, da ville han enten ha avgitt en kravmelding eller gått rett i fire spar.

For at en slem skal vinnes, må man som regel ha bortimot 7 honnørstikk. Enkelte ganger kan det klare seg med mindre, hvis tilpassningen er god, slik som her. Derfor er det lett å regne ut hva Syd har. Han trekker 4½ fra 7 og kommer til 2½. Følgelig må han ha bortimot 2½ honnørstikk.

Nå kan vi lese Nord's og Syds hender temmelig godt. Syd: 2½ honnørstikk, en meldbar sparfarge, som ikke kan være alt for svak, og tilpassning i ruter. Nord: 4—4½ honnørstikk, meldbar ruterfarge og meldbar sparfarge. De to hendene kan være:

♠ K-kn-5-4
♥ K-D-3
♦ E-D-kn-5-2
♣ E

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-D-9-3-2
♥ 7-5
♦ K-9-8
♣ D-7-2

Nord var faktisk på kanten til å melde fire spar rett inn i annen melderunde. Derfor er det en selvfølge at han nå tar imot invitasjonen og melder seks spar. Men Nord kan også ha:

♠ 10-8-7-5
♥ K-D-kn
♦ E-D-kn-10-2
♣ E

Nå vil han passe.

Legg merke til at hvis Syd kommer med spørremeldinger eller Blackwood etter makkers tre spar, vil han i begge

tilfelle få de samme svarene. Til tross for at seks spar er en omtrent opplagt historie i det første tilfelle, men en høyst tvilsom affære i det andre.

Her er et annet eksempel som viser hvor langt man kan komme ved å gi makker et presist bilde:

♠ E-kn-7-5
♥ kn-3-2
♦ K-4
♣ K-kn-10-3

N
V Ö
S

♠ K-D-10-6
♥ 7
♦ E-kn-9-6-5
♣ E-D-4

Dette spillet forekom i en lagkamp i høst, og meldingene gikk ved det ene bordet slik:

Syd	Nord
1 ♦	1 ♠
2 ♣	3
4 ♠	5 ♥?
5 gr	6 ♠

Syd tok en sjanse i annen melderunde, da han meldte to kløver etter Nord's sparmelding. To kløver er ingen kravmelding, og det er en mulighet for at Nord ville passe. Men Syd regnet med at hvis Nord passet ville det ikke være noen mulighet for å vinne utgang. Det værste som kunne skje var derfor at man satt og spilte to kløver, mens det ble vunnet to eller tre trekk i spar ved det andre bordet. Men i så fall burde Nord ha fire kløver, og det ville være en sjanse til å karre hjem åtte stikk i en kløverkontrakt også. Tapet ville derfor bare bli et matchpoeng.

Men det ga store fordeler å melde slik. Syds kort vokste i annen omgang, når Nord støttet i kløver. Hvis han ikke hadde gjort det, ville Syd ha nøyet seg med en hoppmelding til tre spar i annen omgang, men nå regnet han med at fire spar var temmelig opplagt.

Nå kom turen til Nord. Han forsto utmerket godt at Syd måtte ha kraftig sparstøtte, siden han kunne hoppmelde i fargen. Dessuten måtte han ha en bra ruterfarge, en del honnører i kløver, og sannsynligvis en singelton i hjerter. Videre måtte han ha omtrent 4 honnørstikk. Med mindre ville han ikke ha hoppmeldt til utgang i spar, og med mer ville han ha meldt tre kløver, krav til utgang, i annen melderunde, og ikke tatt

sjansen på at makker skulle passe ut to kløver.

Nord så på sin ypperlige tilpassning i alle de tre fargene, og regnet slemmen for opplagt hvis det virkelig var sant dette med singeltonen i hjerter. Og det var lett å kontrollere ved en spørremelding.

Det er kanskje best med en gang å føye en advarsel til dette eksemplet Det går an, en gang iblant, å ta sjansen på at makker ikke vil pase ut en melding De avgir. Men overdriv ikke den taktikken. En gang hver annen eller tredje spilleaften kan den være på sin plass, men brukt i utide kan den ødelegge alt sammen. Gjør det ikke hvis De ikke kan regne med at det neppe er sjanser til utgang hvis ikke makker kommer igjen. De kan ta sjansen på å spille en uheldig delkontrakt, hvis den eneste risikoen er å gå glipp av en bedre delkontrakt, men det er ikke morsomt å spille to kløver med en bet, mens alle andre bord spiller fire spar, og får kontrakten.

Viennaspillerne har en ypperlig konvensjon, som det igrunnen nærmest er dovenskap at være hjemlige Culbertson-spillere ikke har akseptert. Jeg sikter til følgende: Når en spiller åpner med en hjerter eller en spar, og hans makker hoppmelder til tre i samme farge i første melderunde, viser tre grand at åpneren har tilleggsverdier, uten at han selv ønsker å ta noe initiativ til en slem. Det blir en mild slemoppfordring, en type av meldinger som vi desværre har alt for få av. Engelskmenn og amerikanere har haugevis av slike meldinger, men må til gjengjeld ofre spørremeldingene. Det tror jeg ikke vi skal gjøre, men vi bør til gjengjeld se oss om etter så mange slike milde slemoppfordringer som det er mulig å få inn i systemet. Og derfor mener jeg denne konvensjonen er ypperlig. Her er et eksempel:

♠ E-D-kn-7-5
♥ 9-4
♦ 8-2
♣ E-K-kn-3

N
V Ö
S

♠ K-9-8-6-2
♥ E-5-3
♦ K-D-4
♣ D-8

Bridgejournalen som julegave

Den beste julegaven til en bridevevner er et årsabonnement på Bridgejournalen. Mottageren får da faktisk i løpet av neste år hele ti forskjellige gaver, og han vil hver gang bli minnet om Dem.

For at mottageren også skal ha noe glede seg over julaften, vi vi gratis sende ham årets julenummer, med et gavekort som forteller hvem gaven kommer fra. Såvidt mulig vil vi prøve å beregne det slik at forsendelsen kommer fram julaften.

Send oss kontingenten for neste år, kr. 12.—, helst over postgirokonto 134 29, med beskjed om giver og mottager (og mottagers adresse) så ordner vi resten.

Med vennlig hilsen
BRIDGEJOURNALEN

Nord åpner med en spar, som Syd hyner til tre. Nord har omtrent 4 honnørstikk, og regner med muligheter for slem hvis makker også har litt tilleggsverdier. Men Nord kan ikke begynne å spørre selv, for det er ikke spørsmålet om Syds kontroller som interesserer ham. Det kan godt hende en sekser er håpløs selv om han får positivt svar på alt han spør om.

Nord gir beskjed om tilleggsverdiene sine ved å melde tre grand. Deretter er resten opp til Syd. Hvis Syd melder fire spar vil Nord passe. Han har uttalt et svakt ønske om slem, og når Syd ikke vil høre på ham får det være.

Men her har Syd også litt tilleggsverdier. Han vil imidlertid heller ikke spørre, for han er interessert i om Nord var i underkant eller overkant til sin slem-innutt. Han melder derfor fem spar, en melding som sier at Syd også har interesse av en slem, men overlater den endelige avgjørelsen til Nord.

Nord har litt mer enn han har vist. Han kunne ha meldt tre grand på 3½ honnørstikk, mens han faktisk har 4. Derfor aksepterer han og melder seks spar.

Selvfølgelig er denne metoden heller ikke absolutt sikker, men den er langt bedre enn spørremeldingene. Det er en smaksak om Syd vil melde seks spar rett inn, eller om han vil spørre i fire kløver, eller om Nord skal passe på fem spar. Men De kommer iallfall langt bedre avsted enn om De skal spørre etter kontroller og ikke får rede på stikkevenn.

De må huske på bare å benytte denne konvensjonen etter en hoppmelding i

spar eller hjerter. Hvis De åpner med en ruter, og makker svarer tre ruter, vil tre grand være en helt naturlig melding, som viser at De ønsker å spille tre grand og ingenting annet. Men når man har fått dobbelt høyning i sin edle farge, er sjansen for at tre grand skal være den riktige kontrakten så liten at vi kan se bort fra den.

En innvending mot denne meldeteknikken er at man kan risikere å havne i en sekser og mangle esset og kongen i en farge. Det er riktig. Men for det første skal nå esset og kongen komme ut. I de aller fleste spill hvor man melder slik vil det være stikk nok, hvis kontrakten ikke betes i utspillet. Hvis utspilleren har begge honnørene går det kanskje galt, men ellers hender det ofte at betevarianten først blir oppdaget når spillet er ferdig.

Dessuten er det langt bedre å havne i en slem som vinnes hvis bare ikke en bestemt farge kommer ut, enn en slem hvor man har kontroller nok men aldri kan vinne kontrakten. Det er *det* man risikerer ved Blackwood-spørremeldingsmetoden, og denne risikoen er langt større og langt farligere.

En annen sak er at denne direkte metoden krever stor presisjon gjennom hele meldeteknikken. Når man skal vise makker hva man har, må hver eneste tidligere melding være så presis som mulig. Det kan derfor ofte være vanskelig å finne fram for mindre rutinerne spillere. En trøst er at det ikke er lettere etter Blackwood og spørremeldinger.

Å dømme etter resultatet

Nils Steen

Det er så alt for lett å dømme etter resultatet når en spiller har gått bet i en kontrakt som kunne ha vært vunnet ved en annen spilleføring. Man glemmer ofte at det er meget lettere å spille når man ser alle kortene, enn det er når man bare ser sin egen hånd under meldingene, og sin egen og blindemanns hånd under spillet.

Jeg husker en av våre beste spillere fikk høre en god del om hvor dårlig han hadde spilt i dette spillet:

♠ D-5
♥ D-5
♦ E-K-8-5-3
♣ K-9-4-2

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-4
♥ E-4
♦ D-kn-10-9-2
♣ E-D-kn-7

Syd spilte seks grand, og fikk kløver ut. Han innkasserte alle kløverstikkene og alle ruterstikkene, og fikk en sluttposisjon med fire kort, hvor både han selv og bordet hadde bare spar og hjerter igjen.

Som De ser er sjansen til å vinne dette spillet at den samme motspilleren har kongen i spar og hjerter. Han vil nå sitte med begge disse kongene annen igjen. De kan slå det ene esset, og følge opp med damen i denne fargen. Motspilleren vil komme inn, og vil være nødt til å spille opp til saksen i den andre fargen.

Men da spillet forekom gjorde Syd det annerledes. Han slo først sparesset, og etter en lang betenkning fortsatte han med hjerteresset. Nå hadde Vest begge kongene igjen, og var nødt til å få de to siste stikkene.

Spillet forekom i en viktig kamp, med mange tilskuere, og over hele salen ble det fortalt hvor elendig Syd hadde spilt. "En slik enkel eliminasjon". "Utrolig at en spiller med et slikt navn ikke ser noe som er så lett". Og så videre. Dette var de peneste uttrykkene, det var mange andre som jeg ikke skal gjengi.

Men hvis tilskuerne hadde visst hva Syd tenkte på ville de ikke kritisert, men isteden erkjent sin egen ufullkommenhet. Saken er at det er svært lett å gjøre mottrekk mot denne eliminasjonen. Den spilleren som har begge kongene ser selvfølgelig også hva som er på ferde, og det kan godt hende at en god spiller i en slik situasjon blanker den ene kongen, og sitter igjen med tre kort i den andre fargen. Hvis for eksempel sparkongen er blanket, og spilleren intet anende spiller hjerteresset og en hjerter til, vil kongen ta stikk, og så vil den tredje hjerteren bete kontrakten.

Syd regnet med at motspillerne hans var så gode at de kunne se dette mottrekket. Og hvis det var blitt gjort, ville det eneste riktige for Syd være å slå begge essene. Hvis ikke den ene kongen falt så ville den andre gjøre det. Men slik gikk det altså ikke. Enten det kom av at motspilleren ikke var god nok til å se det, eller han var så god at han regnet med at Syd ville tro han var istand til noe slikt, og la være av den grunn.

Nå er det likevel nokså tilgivelig at tilskuerne mange ganger ikke får tak i poenget i spillet. Værre er det når heller ikke pressens folk ser det. Det har hendt gang på gang at en avis har bragt referat fra en eller annen turnering, og har fortalt om hvor dårlig vedkommende spiller har spilt, uten at spillet har vært skikkelig analysert.

Som for eksempel i dette spillet, hentet fra kampene om Norgesmesterskapet 1949:

♠ K-kn-5-3
♥ —
♦ kn-10-5
♣ E-K-D-7-3-2

	N	
V		Ö
	S	

♠ 9-8
♥ K-7-6
♦ E-K-D-6-2
♣ 10-9-8

Syd åpnet med en ruter, Vest meldte en hjerter, hvoretter Syd kom i seks ruter, uten flere meldinger fra motparten.

Vest åpnet med ruter fire, som fikk løpe til egen hånd. Deretter ble en hjerter stjålet. Nå var det bare en ruter igjen på bordet, og for å komme hjem og få trumfet ut måtte Syd stikke over på egen hånd. Det hadde gått bra hvis trumfene hadde sittet fordelt 3—2, men uheldigvis satt de 4—1. Øst—Vests fordeling var:

♠ E-D-6-2
♥ E-D-9-8-3-2
♦ 4
♣ 5-4

	N	
V		Ö
	S	

♠ 10-7-4
♥ kn-10-5-4
♦ 9-8-7-2
♣ kn-6

Resultatet ble to beten.

En avis behandlet spillet etterpå, og skrev: "Enhver må da se at spillets poeng består i å sikre seg seg sparstikk ved i annet stikk å spille liten spar mot bordet."

Ja det er lett å si når man ser at Vest har begge sparhonnørene, og Øst har fire ruter. Men bytt spardamen med ruter to. La Vest legge liten spar når fargen kommer fra Syd, og så skal Syd få det svært vanskelig med å finne ut hvem som har sparesset og hvem som har damen.

Den amerikanske toppspilleren mrs Helen Sobel var ute i enda hardere vær i det følgende spillet:

Nord gir, ingen i faresonen:

♠ E-K-10-8-7-2
♥ 7-3
♦ E-9-4
♣ 5-2

♠ 9-4
♥ K-kn-10-9-2
♦ 8-7-3
♣ K-9-6

	N	
V		Ö
	S	

♠ kn-6-3
♥ 8-5-4
♦ 6-2
♣ D-10-8-7-3

♠ D-5
♥ E-D-6
♦ K-D-kn-10-5
♣ E-kn-4

Spillet forekom i finalen i det amerikanske lagmesterskapet for et par år siden. Ved begge bord var kontrakten seks ruter.

George Rapee, som blant annet var med på Bermuda i forrige måned, satt Syd ved det ene bordet. Han fikk ruter

ut, og tok kongen og damen i ruter på egen hånd. Så slo han damen og kongen i spar, og da alle fulgte tok han ruteresset, hvoretter han la opp og forlangte tretten stikk.

Mrs. Sobel fikk også ruter ut, og de tre første stikkene gikk på samme måten. Men da spar fem kom fra egen hånd, og Vest fulgte med spar ni, knep hun med spar ti på bordet! Øst fikk for knekten og spilte spar tilbake. Mrs. Sobel måtte stikke med høy trumf. Så ruter til esset, og deretter alle sparene. Men nå var to spar kastet bort, slik at hun ble nødt til å ta hjerterfinessen til slutt. Og den gikk galt, så resultatet ble en bet.

Mrs. Sobel fikk høre det. Nesten halvparten av de avisene som har bridge-spalte i USA skrev om hvor håpløst hun spilte, og det forekom mange uttrykk som "hue under armen" og lignende.

En analyse av spillet viser imidlertid at hennes spilleføring på langt nær var så bort i veggene som avisene skrev om. Det er nok å tenke seg at Øst ikke har flere spar, og har den siste trumfen. Da ville Rapee ha gått bet mens mrs. Sobel hadde klart seg, og da ville de samme avisene ha skrevet om det elegante spillet mrs. Sobel spilte.

Hvilke sjanser hadde nå mrs. Sobel til at spilleføringen hennes skulle lykkes? Den ville gå bra i alle situasjoner hvor Vest har sparknekten. Den ville lykkes hvis Øst har sparknekten *annen* og ikke tredje. De kan ikke Øst spille spar tilbake når han er inne, og tolv stikk vil være sikre. Og selv om Øst har tre spar, kan det hende han ikke ser det beste forsvaret, og spiller noe annet enn spar tilbake. Endelig er det den sjansen at hjerterkongen sitter hos Øst. (Det er en sjanse til, nemlig at Øst har den siste ruter, men den regner jeg ikke med. Syd kan aldri finne ut hvem som har den siste ruter når Øst spiller spar tilbake, og vil vel sannsynligvis heller sette sin lit til hjerterfinessen en å se sparen bli stjålet av Vest).

Jeg har ikke regnet ut hvilken spilleplan gir den matematiske største sjansen, Rapees eller mrs. Sobels. Men det spiller ingen rolle, for man kan likevel ikke foreta en slik lang utregning ved bridgebordet. Men enten Rapees eller mrs. Sobels spilleplan gir størst matematisk sjanse så fortjener mrs. Sobel ikke den harde kritikken. Hun valgte en meget fiks og god plan, men hun hadde ikke lykkens gudinne med seg i dette spillet.

Elementært, kjære Watson

Egil Wang

Politifullmektig Jensen satt og nøy sigaren og kaffen etter den gode middagen, og pratet samtidig med sin svoger, den kjente bridgespilleren Kåre Berg.

— Det er vel litt uvant for deg å være i et selskap hvor det ikke spilles bridge? spurte Jensen.

— Å du vet den hender jo engang iblant, svarte Berg, — men ellers tar nok bridgen som hobby temmelig meget tid, hvis man vil ta det alvorlig. Og det er da det er mest moro, vet du.

— Ja jeg forstår det ikke. Det er da så mange andre gleder i livet, så det er meg en gåte hvordan voksne folk kan sitte og kaste bort tiden med å pusle med noen papirlapper.

— Ja jeg vet du regner slik, men det er andre som har en annen mening forstår du, smilte Berg. — Men la oss komme over til noe annet. Hvordan går det med bankrøveriet i A-sund, jeg synes jeg har hørt at du har fått noe med det å gjøre?

— Å, det er en skittaffære. Det finnes ikke et eneste spor, tyvene har ikke etterlatt oss noe som kan hjelpe oss desværre. Det eneste vi har funnet er en liten papirlapp med noen bridgetegn på, men det kan jo ikke hjelpe.

— Bridgetegn sa du? Berg ble ivrig. — Kan jeg få se den lappen.

— Ja vær så god, jeg har en kopi i lommen. Bare vent til jeg har funnet den fram. Våre kjemikere har allerede studert originalen, men de har hverken funnet fingeravtrykk eller noe annet av interesse. Men her har du lappen:

Spill nr. 3. Syd gir, Øst—Vest i faresonen.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	6 gr	pass
pass	pass		

Første utspill: Kløver fem.

Melderens første utspill: Ruter tre.

Forsvarernes annet utspill, Spar ti.

Resultat: Seks trekk.

Resultat: Seks trekk.

— Dette kan aldri hjelpe oss noe, sukket Jensen oppgitt. — Vi aner ikke

hvem som skrev den lappen, og vi har intet middel til å finne det ut heller.

— Si ikke det, det er slett ikke umulig at den kan hjelpe. Jeg har allerede en idé.

Jensen smilte hånlig, men Berg fortsatte ufortrøvet:

— Si meg, husker du om originalen var trykt, eller om alt var skrevet for hånden?

— Det var et formular hvor resten var revet bort, slik at bare denne lille lappen var tilbake. Det du ser med kursiv var trykt, men resten var føyet til med blyant.

— Det ante meg, takk skal du ha. Da er vi allerede et litet stykke på vei, erklærte Berg fortrøstningsfullt.

Jensen smilte igjen.

— Ja, du har jo god tid så det gjør kanskje ikke noe om du kaster bort tiden med å leke detektiv. Men husk på at det bare er i dårlige romaner at privatfolk opptrer som detektiver og finner lys i et mørke hvor politiet ikke ser noen ting. I praksis er det nok oss profesjonister som klarer oss best.

— Det er jeg enig i, men her er en liten detalj hvor det faktisk er meg som er "fagmann" og ikke deg, svarte Berg. Jensen smilte igjen.

— All right, gå i gang. Men husk at det er tyve tusen mennesker i A-sund og omegn, og en god del av dem spiller bridge. Du kan umulig løpe rundt til hver enkelt av dem og spørre om de har skrevet denne lappen.

— Jaja, jeg vil ikke garantere noe, sluttet Berg. Men det er et ganske interessant problem, som kanskje kan løses ved hjelp av denne lille lappen.

Et par dager senere ringte Berg til sin svoger.

— Morn du, jeg kan gi deg navnene på de fire som var til stede da denne lappen ble skrevet. Hjelper det deg noe?

— Det er klart det vil være strålende. Da kan vi sette disse fire i søkelyset og finne ut om noen av dem er mistenkelige. Men hvordan iallverden har du funnet det ut? Og hvilken garanti har vi for at du har funnet de riktige navnene? Vi har vanskelig med folk også,

vet du, så vi kan ikke løpe rundt og kontrollere et spor hvis det ikke er iallfall en liten sjanse til at det fører fram.

— Ja det får bli din sak å finne resten, sa Berg. — Men jeg tror du kan regne med nitti prosent sannsynlighet for at mine opplysninger er riktige, så du vil stå deg på å undersøke nærmere hva de fire har gjort for noe. Morn morn.

En uke senere sto det med svære bokstaver i alle aviser at bankrøveren fra A-sund var fakkert, og ennå to dager senere var Berg til middag hos Jensen.

— Det var riktig som du sa Kåre. Vi undersøkte de fire karene du oppga navnene på, og når vi først var peilet inn på det sporet fant vi snart at en av dem var tyven. De andre tre var helt uskyldige, og kjente ikke det grann til saken. Men hvordan iallverden fant du det ut?

— Ja det nytter ikke å forklare deg. Du har ikke noe kjennskap til det edle bridgespillet, og da har du ingen sjanse til å forstå noe. Men ellers kan jeg fortelle at det er helt elementært, kjære Watson.

— Men vi vil gjerne høre, bemerket en annen av gjenstene. — Kan De ikke forklare det for oss. Det høres spennende ut.

— Javel, begynte Berg. — Det slo meg straks at lappen skrev seg fra en eller annen såkalt "distanseturnering", eller kanskje dere kjenner bedre ordet "avisturnering". Poenget i disse turneringene er at spillene på forhånd er konstruerte. Man spiller hjemme i sin egen stue, og noterer meldingsforløpet og det viktigste av spilleføringen, hvoretter dommerne bedømmer hvem som har spilt best.

Det var heller ikke vanskelig å konstatere hvem som hadde laget denne turneringen, det var en Osloavis. Den oppga at spill nr. 3 så slik ut:

Syd gir, Øst—Vest i faresonen:

♠ 9-2		♠ 10-8-7-5-3
♥ E-D-9-5		♥ K-8-4
♦ E-D-kn-10		♦ 6-5
♣ E-6-2		♣ D-10-9
	♠ K-kn-6	
	♥ kn-10-7-2	
	♦ 9-7-2	
	♣ 5-4-3	
		♠ E-D-4
		♥ 6-3
		♦ K-8-4-3
		♣ K-kn-8-7

Den beste kontrakten er seks ruter, hvis man idetheletatt skal prøve på noen sekser. Men dommerne hadde gitt direktiv om at spillet skulle gå i seks grand, og at kløver fem skulle komme ut, for at alle skulle få den samme sjansen.

Her ser dere meldingene på den lappen som politiet fikk fatt i:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	6 gr	pass
pass	pass		

— Men det var da noen høyst eiddommelige meldinger, bemerket en av gjestene. — Det kan da bare ha vært et par i turneringen som har meldt slik. Å, nå forstår jeg. De bare gikk til avisen og fikk utlevert de innleverte skjemaene, og fant ut hvem det var som hadde meldt slik.

— Å nei, så enkelt var det nok ikke, smilte Berg. — For dette bordet sendte aldri inn resultatet. Da spillene dels var distribuert gjennom kioskene, kunne avisen desværre ikke si oss hvem som hadde vært med fra A-sund. Men jeg fant det på en anen måte.

Det første jeg fant ut var at det måtte sitte en god spiller på Syds plass, for det skal en god teknikk til for å få seks grand her. Kløver er kommet ut, og så har Syd straks gått løs på ruterne, idet han har passet på å være inne hos seg selv i siste ruterstikk. Deretter har han tatt en såkalt "dypvannsfisk" i hjertet, det vil si han har spilt liten hjertes og har knepet med nieren. Øst har fått for kongen, og har gitt spar tilbake. Nå har Syd satt esset i, og deretter har han trukket esset og knekten i kløver. Så har sluttstillingen blitt:

♠ 9		♠ 8-7
♥ E-D-5		♥ 8-4
♦ —		♦ —
♣ —		♣ —
	♠ K	
	♥ kn-10-7	
	♦ —	
	♣ —	
		♠ D-4
		♥ 6
		♦ —
		♣ 8

Når Syd nå spiller sin siste kløver, er Vest håpløst skvist. Hvis han legger en hjertes, legger Nord spar, og bordet står. Bedre blir det ikke hvis Vest legger

Fra bykampen Stockholm—Oslo Andersen, Lundell, Danneman og Eide klar til start.

spar, då kan Syd ta for spardamen, og får de to siste stikkene på esset og damen i hjerter.

Jeg visste således at Syd var en god spiller. Men det hjalp ikke så meget, for det er masser av gode spillere i A-sund. Men så var det meldingene. Det er uhyre sjelden noen norsk spiller åpner med en grand med en slik hånd, men derimot er det et fast ledd i flere engelske systemer. Jeg dro derfor den slutning at Nord eller Syd kanskje hadde vært en tur i England. Det måtte i så fall ha vært *etter* krigen. Det viser Nordts kløver. Det er en søkemelding som spør etter edel firekortfarge, og Syds to ruter forteller at firekortfargen hans er i kløver eller ruter. Denne meldingen er imidlertid bare et par år gammel, derfor kan den ikke være ført hjem til oss av en spiller som var i England under krigen.

Nå hadde jeg jo en ganske god lede-tråd, en god spiller som har vært i England en tur skulle være mulig å oppspore. Jeg skrev til en venn av meg i A-sund og spurte om han kjente en slik spiller. Det gjorde han, og han visste også hvem denne karen hadde spilt med i den turneringen hvor lappen skrev seg fra. Og så var det bare å ringe til min svoger med disse navnene.

— Det hadde jeg aldri trodd, brast det ut av Jensen. — At man kunne ta

en forbryter på en eneste melding i bridge.

— Det værste var at det ikke engang var ham selv som hadde vært i England, smilte Berg. — Det var en av motstanderne, og tyvens ulykke var at han nettopp valte å spille mot et par med en slik for oss uvant meldeteknikk.

FOR GRADIG

Det straffer seg alltid å være for gradig. Det fikk Syd føle i følgende spill, i en innledende runde i en parturnering. Han satt med:

♠ E-K-D-kn-10 ♥ 9-5 ♦ 8-7-3 ♣ 7-2

Og fikk til sin forbauselse høre at motparten var villig til å spille *seks grand* med Syd som utspiller.

Hvordan det gikk? Syd var for gradig. Han *doblet*. Hvoretter motparten gikk over i syv kløver med Vest som spiller. Makker spilte hjerter ut, spartaperne forsvant i en fart, og tretten stikk var et faktum.

Det værste var at Syd ikke ville ha tjent et eneste matchpoeng på doblingen sin, og det burde han lett ha funnet ut. Det hender nok ikke at to Øst-Vestpar er så dumme og havner i seks grand uten en eneste honnør i spar.

Fordom og stolthet

Albert Benjamin

Fra Bridge Magazine

Skjønt jeg er svært litet stolt over det første spillet i denne artikkelen begynner jeg med det fordi det fortjener å bli husket.

Spillet forskom i finalen i en stor lagturnering i Skotland for et par år siden. Jeg var Vest. Min makker var Harry Barnett fra Glasgow, Ewart Kempson var Syd og Graham Matieson var hans makker.

Syd gir, alle i faresonen.

♠ E-K-10-5-3
♥ E-10-8-5
♦ D-2
♣ E-5

♠ D-kn-8-7-6
♥ D-kn-9
♦ 9-8-4
♣ kn-8

N	
V	Ö
	S

♠ 9-4
♥ K-6
♦ kn-7-6
♣ 10-9-7-4-3-2

♠ 2
♥ 7-4-3-2
♦ E-K-10-5-3
♣ K-D-6

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♠	pass
3 ♥!	pass	4 ♣	pass
5 ♣	pass	6 ♥	pass
pass	D	RD	pass
pass	pass		

Jeg er ikke særlig stolt av doblingen min. Jeg hadde det ville håpet at Kempson skulle plasere et eller annet kort galt. Dessuten var det det siste spillet i kampen, og jeg regnet med at vi ville tape hvis kontrakten ble vunnet. Og *det* hadde jeg iallfall rett i.

Etter tre år kan jeg innrømme at min dobling ikke var helt god. Men uten tvil vil Kempson også innrømme at hans meldinger heller ikke var noe å skryte av.

Jeg begynte med spardamen, og Kempson gikk på med kongen på bordet. Så gikk han hjem i kløverkongen, og spilte liten hjerter. Etter doblingen hade jeg selvfølgelig ikke annet å gjøre

enn å legge knekten, trodde jeg, og Kempson gikk på med esset. Spilleren gikk hjem igjen på sparstjeling, og fortsatte med en liten hjerter.

Jeg satt og vred meg. Ville Kempson lure seg til et overstikk ved å spille liten fra kongen. Jeg så på min makker for å be om hjelp, men desværre var han av den absolutt ærlige typen, og dessuten hadde vi glemt å avtale om et spark på leggen skulle bety et høyt eller et lavt kort.

Jeg gikk i vannet. Jeg stakk opp med damen, bare for å se den bli stukket med makkers konge. Hvis jeg ser makkers nye makker på gaten vet jeg ikke hva jeg kommer til å gjøre.

Istedenfor å få en pluss på fire hundre fikk vi minus 1970. Den gangen møtte jeg en del sympati fra alle andre enn medlemmene av Barnettfamilien (alle tre lagkameratene mine var fra Barnettfamilien). Men de som trøstet meg med at spillet mitt var riktig tok feil. Det er ikke håp om å få sparstikk eller kløverstikk, og hvis spilleren trenger en ruterfinesse vil den lykkes. Øst kan neppe ha kongen og knekten i ruter. Det var galt å legge knekten i første trumfstikk også, for makker kan ha trumfkongen singel. Og i alle tilfelle ville vi ikke tjene så meget på at overstikket ble reddet.

Mil stolthet fikk et knekk også i det neste spillet, hentet fra robberbridge. Jeg satt Syd, hadde 30 på annen utgang, og Louis Rose, som har spilt alle kampene for Skottland i turneringen om Camrose Trophy (turnering mellom alle "landene" på de britiske øyer) dette året satt Øst.

♠ 6-5-3
♥ K-D-kn-10
♦ 6
♣ 10-8-7-4-3

♠ kn
♥ 7-6-5-2
♦ 9-8-5-4-2
♣ D-9-2

N	
V	Ö
	S

♠ E-D-7
♥ E-9-8-4-3
♦ E-K-7
♣ kn-6

♠ K-10-9-8-4-2
♥ —
♦ D-kn-10-3
♣ E-K-5

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	3 ♠	pass	pass
pass			

Jeg fikk hjerter ut, stjal Østs ess, og spilte ruterdamen, i håp om siden å få stjålet en ruter, og således komme inn på bordet for å få noen hjerterstikk. Rose i Øst stakk og valte det noe overraskende tilbakespillet spar dame!

Nå kan De sette Dem i mitt sted. Jeg fant ut at hvis Rose hadde dame, knekt eller damen annen ville det være likegyldig hva jeg gjorde, men hvis damen var singel ville det gå gaåt hvis jeg dekket. Da måtte Vest ha E-kn-7, og hvis jeg dekket kunne han trekke ut alle bordets trumfer.

Alså la jeg liten, og var solgt. Rose fortsatte med spareset og spar syv, og jeg sa godnatt til kontrakten. Heldigvis for meg ilhørte min makker ikke BARNETTfamilien.

I et forsøk på å gjenopprette mitt synkende renomme tar jeg med den neste hånden, hvor jeg iallfall har litt grunn til å følge meg stolt. Den forekom i det årlige derby (som sportjournalistene vil ha sagt) mellom Glasgows to ledende klubber.

Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ E-7-6-2		♠ 3
♥ 7		♥ kn-9-6-4-3-2
♦ K-3-2		♦ 8-5
♣ E-kn-10-9-5		♣ D-8-4-3

♠ 10-9-5		♠ 3
♥ E-K-10		♥ kn-9-6-4-3-2
♦ D-10-9-7-4		♦ 8-5
♣ 6-2		♣ D-8-4-3

♠ K-D-kn-8-4		♠ 3
♥ D-8-5		♥ kn-9-6-4-3-2
♦ E-kn-6		♦ 8-5
♣ K-7		♣ D-8-4-3

Meldingene var like ved begge bord:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	2 ♦
2 ♠	pass	3 ♦	pass
4 gr	pass	5 ♦	pass
6 ♠	pass	pass	pass

La oss først se på spillet ved det andre bordet. Hjerterkongen kom ut. Vest turde ikke fortsette med hjerter, og heller ikke ruter eller kløver var særlig fristende. Derfor spilte han trumf. Syd tok knekten, fortsatte med damen, og spilte deretter kongen og esset i klø-

ver, og stjal en kløver med sparkongen. Bordet ble satt inn på spareset, og nok en kløver ble stjålet. Nå ble en ruter stjålet, og stillingen var:

♠ —		♠ —
♥ —		♥ kn-9
♦ K-3-2		♦ 8-5
♣ 10		♣ —

♥ E		♥ kn-9
♦ D-10-9		♦ 8-5
♣ —		♣ —

♠ —		♠ —
♥ D		♥ kn-9
♦ E-kn-6		♦ 8-5
♣ —		♣ —

Nord spilte kløver ti, Syd kastet en ruter, og Vest var skvist.

Ved mitt bord satt Harry Kershaw Syd. Jeg kjente ham for godt til å våge å håpe på at han ikke ville finne en skvis, hvis det var muligheter for en slik spilleføring. Men istedenfor å begynne med kongen startet jeg med esset. (Når alt kommer til alt spiller vi kongen i en slik situasjon for å undersøke om det er mulig å få *tre stikk* i fargen. Men mot en slem skader det ikke å variere med å ta esset. Melderen kan bli lurt, og det er i denne situasjonen vanligvis viktigere enn at makker også kan bli lurt. Forfattere som akter å gi ut en bok om spillet kan få denne idéen gratis.)

Da bordet kom opp bestemte jeg meg til å trekke på blindemanns trumf. Det kunne ødelegge en innkøst, enten til den femte kløveren, eller hvis melderen skulle prøve å lage en skvis i de røde fargene. Jeg fortsatte derfor med hjerter ti! Harry hadde ikke lyst til å gå bet allerede i det andre stikket ved å legge en taper på bordet. Derfor stjal han, og det ville vi alle ha gjort.

Tilsynelatende ser det ut til at det fremdeles er tolv stikk. Fem trumfstikk, to hjerterstjeler, to ruterstikk og tre kløverstikk. Men prøv å få hentet alle stikkene! Jeg forutsetter selvfølgelig at De velger den normale planen ikke å ta en stjelefinesse i kløver. Syd kan ikke stjele den fjerde kløveren før mine tre trumfer er plukket ut.

DE NYE LOVENE

Skaff Dem et eksemplar av de nye lovene, og studer dem. Det kan komme vel med i en turnering.

Robberbridge hjemme hos oss

Victor

Jeg håper De ikke har noe imot å bli presentert for tre unge spillere av den typen som "ikke gjøre annet enn å spille bridge."

Tiltross for at de ikke har spilt så lenge, er de blitt temmelig rutinerte spillere, og de har den verdifulle egenkapen at de gjør spillene verdt å diskutere. Det er meg som spiller fjerde fiolin, og som sørger for arkiveringen av spillene. Jeg står altså i samme forhold til dem som dr. Watson til Sherlock Holmes. Jeg behersker den teoretiske siden av spillet, men bruker desværre ofte kunnskapene mine på et galt sted.

Som sagt, De må lære mine venner å kjenne. De heter Nils, Østen og Søren. Og det passer jo bra når jeg heter Victor.

De har alle sammen sine små eienommeligheter under spilleføringen. Takket være min store påpasselighet kan jeg lettest karakterisere dem gjennom dette spillet, som jeg en gang spilte en annet sted, og etterpå viste dem i tur og orden.

♠ E-kn		♠ 9-4
♥ 9-8-6-5-4-3		♥ kn-2
♦ K-9-7		♦ kn-4-3-2
♣ E-5		♣ kn-10-8-7-4

♠ 7		♠ 9-4
♥ E-K-D-10-7		♥ kn-2
♦ D-6-5		♦ kn-4-3-2
♣ K-9-6-3		♣ kn-10-8-7-4

♠ K-D-10-8-6-5-3-2		♠ 9-4
♥ —		♥ kn-2
♦ E-10-8		♦ kn-4-3-2
♣ D-2		♣ kn-10-8-7-4

Jeg begynte med Nils. Han er den fødte naturspilleren.

— Du er havnet i seks spar, begynte jag. — Vest har åpnet med en hjerter, men Øst har passet hele tiden.

— Temmelig hardt å komme i seks, sa Nils.

— Hjerterkongen kommer ut, og Øst legger knekten, fortsatte jeg. — Det har ingen ting å si om det er hardt å komme i seks.

Nils stjal. Inn på bordets spares og ny hjerterstjeling. Inn på sparknekten og enda en hjerterstjeling.

— Når det viser seg at Vest har fem hjerter, kan jeg ikke få det tolvte stikket i denne fargen, meddelte Nils, og han fortsatte med å ta for alle sparene, og esset og kongen i ruter. Det var nå følgende kort igjen:

♥ 9		♥ 9
♣ E-5		♣ E-5

♥ E		♥ 9
♣ K-9		♣ E-5

♦ 10		♦ 10
♣ D-2		♣ D-2

Vi interesserer oss ikke for Øst

Hjerterti kom fra bordet, og Syd la ruter ti. Vest var fanget og måtte gi kløver tilbake til saks.

— Flott. Men tenk om Vest hadde hatt kløverkongen, ruterdamen og hjerteresset igjen, forhørte jeg meg.

— Det ser jeg på ham, og i så fall topper jeg kløveren, sa Nils så bestemt at jeg ikke kunne mistro ham.

Så var det allroundspilleren Østens tur. Samme forspill. Trumfinnkostene på bordet ble brukt til hjerterstjeler, men dette forsøket strandet. Bordet ble da spilt inn på ruterkongen, og en hjerter fikk løpe til Vest. Syd la ruter, og Vest spilte en ruter til. Østen tok stikket og innkasserte alle trumfene sine. Her var sluttstillingen:

♥ 9		♥ 9
♣ E-5		♣ E-5

♥ E		♥ 9
♣ K-9		♣ E-5

♠ 2		♠ 2
♣ D-2		♣ D-2

Likegyldig

— Siste spar skviser Vest.

— Utmerket, Østen, sa jeg. Det skal bli interessant å se hva Søren kan finne på. Det kan vel vanskelig finnes flere varianter i dette spillet.

Teoretikeren Søren kan få gjort de enkleste spillene vanskelig, men han pleier tross alt å få dem hjem til slutt. Han spilte slik:

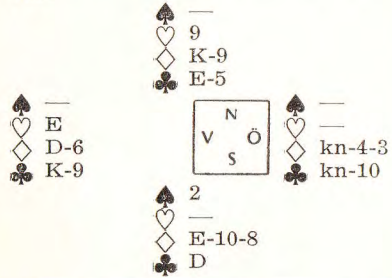
På det første hjerterstikket kastet han en kløver! Det er faktisk ikke så dumt. Fortsetter Vest med hjerter kan fargen utnyttas. Ruter gir Syd en for-

del med en gang, og det gjør kløver også. Skift til kløver konge er drepende, men det kan man ikke forklange at Vest skal se. Derfor spiller han best trumf.

— Dette var interessant, sa Søren. — Jeg kan kanskje få Øst i kastevanskeligheter.

Jeg så overrasket på ham. Skvise Øst, som ikke hadde noe høyere kort enn knekten?

Spar, spar og atter spar, till stillingen var:

Søren spilte sin siste spar. Vest måtte legge kløver ni. Legger han ruter, kan Østs knekt fanges ved en finesse, og hvis han legger hjerter er det ikke mer å spille om.

Vest la altså kløver. Nord la hjerter, og Øst var skvist.

— Jamen fant han en ny variant. Og hvilken variant! utbrøt Østen. Men Victor, jeg synes du sa du hadde spilt dette spillet selv. Hvem av oss fant den samme planen som du gjorde?

— Det er ikke noe å snakke om, forsøkte jeg avledende. — Dere har vist at dere gjorde det like bra.

Men mine venner ga seg ikke, og jeg ble tvunget til å gjøre rede for mine synder. På den tiden var partiell eliminasjon den store kjepphesten min, og jeg gikk rundt og eliminerte partielt alt som kunne tenkes å bli partielt eliminert.

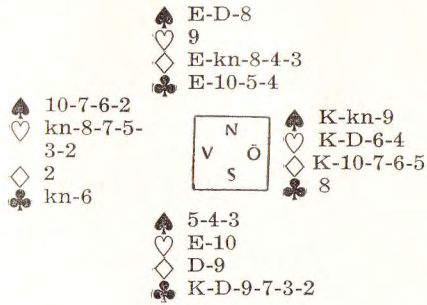
Jeg stjal hjerteren. Spares ble brukt som inntøst til bordet, hvoretter en ny hjerter ble stjålet. Inn på kløver ess og ny hjerterstjeling. Så spilte jeg kløverdamen, og Vest var partielt eliminert, idet den ulykkelige fra begynnelsen av bare hadde hatt en spar. Hvis han spiller hjerter kan fargen etableres, ruter bli til saks og kløver til dobbeltrenons.

— En meget elegant spilleføring, bemerket Nils tørt.

Jeg var imidlertid ikke det grann stolt.

Forleden aften hadde vi en koselig robber, hvor det første spillet var:

Syd ga, Øst—Vest var i faresonen, og meldingene gikk:

Syd	Nord
1 ♣	1 ♦
2 ♣	5 ♣
6 ♣	

Jeg satt Vest og spilte ut ruter to. Bordet tok stikket. Så kom to runder trumf, og deretter hjerteresset og hjerterstjeling. Nå trakk Søren en liten ruter fra bordet. Østen betenkte seg en stund, men så la han liten. Og dermed fikk Søren et gratis stikk for ruterdamen. Trodde han. Det viste seg imidlertid at han tok feil, for nå måtte han av med to sparstikk.

Østens kommentar var:

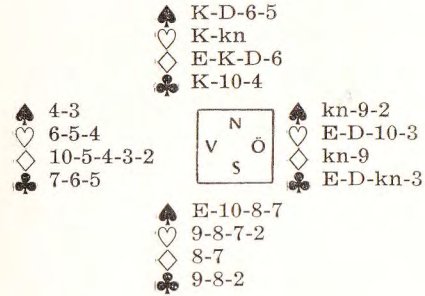
— Når Søren spilte liten ruter fra bordet, så jeg at jeg måtte gi ham et gunstig tilbakespill hvis jeg stakk med kongen. Likegyldig hva jeg spiller får han et ekstra stikk. Dessuten godspiller jeg ruterknekten for ham, slik at det faktisk blir to stikk. Men når jeg la liten ruter ville Søren få for ruterdamen men ikke noe mer.

Desværre må jeg imidlertid bekjenne at jeg ikke har snakket helt sant. Søren forsto meget vel grunnen til at Østen la liten, men han ga seg ikke for det. Han fortsatte med spar tre, og rent automatisk la jeg toeren. Ikke før kortet lå på bordet så jeg feilen min. Søren la naturligvis återten fra bordet, og Østen ble både ergelig og innspilt. Spillet var vunnet.

— Jeg skulle selvfølgelig ha satt i tieren min, erkjente jeg, — da har Søren ingen sjanse. Jeg lovet aldri å gjøre det mer. Jeg så det jo, men desværre for sent.

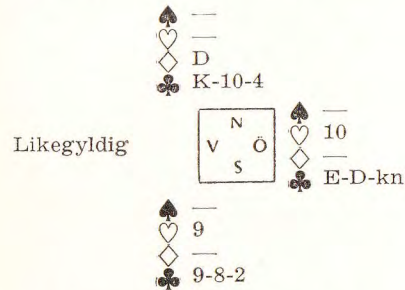
Førrige gang vi skulle spille erklærte Søren, til tross for våre ivrige protester, at han ikke kunne være med. Det var en pike han måtte ofre seg for den aftenen. Men han fant en reserve for seg, og det viste seg å være en spiller ved navnet Olsen. Selv om ikke dette navnet er helt ualminnelig, viste det seg at han var en god spiller. Men likevel likte vi ham ikke, for han var temmelig overlegen når han selv hadde gjort noe godt. Etterpå viste det seg at han var fra Oslo også. Og etter det følgende spillet ble han ikke til å snakke til:

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♠	pass	pass	pass

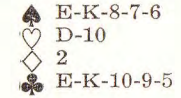
Jeg begynte med hjerter. Østen tok for esset og damen, og skiftet til ruter. Olsen tok esset og kongen i ruter, og stjal så bordets lille ruter. Østens renons ble oppdaget. Så stjal han en hjerter på bordet, og spilte konge, dame og ess i spar. Stillingen var nå:

Olsen hadde perfekt telling på Østens hånd. Fire hjerter (jeg hadde jo fulgt tre ganger) to ruter, tre spar, og altså fire kløver. Olsen spilte sin siste hjerter og kastet kløver på bordet, og måtte få for kløverkongen og ruterdamen.

— Perfekt korttelling, betrodde Olsen oss. — Det gjelder, som Filarski skriver, å kjenne til formelen A+B+C+D. For dere lesere vel European Bridge Review?

— Of course, sa vi og komplimenterte ham for det gode spillet hans. Men vi håpet inderlig på en sjanse til å få ham ned på jorden igjen. Og den kom:

Øst ga, ingen i faresonen. Meldingene gikk:

	Øst	Olsen	Vest	Nord
	pass	pass	1 ♥	D
	2 ♦	2 ♠	3 ♦	4 ♦
	5 ♦	5 ♥	pass	6 ♠
	pass	pass	pass	

Nils' fire ruter er spørremelding, og fem hjerter viser annen kontroll i ruter og hjerteresset, og dessuten slik som vi spiller litt tillegg.

Jeg spilte ut spar ti, og nå kan De gjerne se litt på hvordan det bør spilles, før De leser videre.

Olsen fikk en meget god idé. Victor hadde åpnet, resonerte han, og derfor bør han ha esset og damen i ruter og hjerterkongen.

På grunn av denne utregningen trakk han ut trumfen, som satt 2—2, spilte kløveresset (min dame falt), kløverkongen (jeg viste renons) og fortsatte med ruter to fra bordet. Østen la treeren og Olsen sekseren. Jeg kom inn, og måtte gi gunstig tilbakespill. Hvis jeg spiller hjerter blir det rett i saksen, liten ruter får løpe til kongen, og ruteresset blir stjålet slik at kongen blir god.

Alt etter Olsens teori.

Med et triumferende smil tittet han bort på meg, men for sikkerhets skyld sa han ingenting.

Jeg spilte ruterdamen tilbake. Olsen la hjerter fra bordet, og satte seg mangelig til rette for å innkassere hyldesten.

Men han falt fort sammen, blikket ble stivt og glansløst, og det var bare en

Turneringspørsmål

Rolf Bøe

Vi får stadig spørsmål fra leserne om fremgangsmåten ved forskjellige uregelmessigheter i turneringer, og da vi antar dette har interesse for andre lesere også, vil vi en gang iblant samle disse spørsmålene og behandle dem i denne spalten.

Alternativ middelscore

I en partturnering ble de fire spillerne ikke enig om hva kontrakten var. Syd var spiller i en grandkontrakt. Både Øst og Vest mente at han hadde meldt to grand, mens både Syd og Nord påsto at det ikke var meldt mer enn en grand. Resultatet ble syv stikk.

Det er klart at en turneringsleder ikke kan ta parti for eller imot noen av partene. Han kan ikke godt si at Nord—Syd lyver mens Øst—Vest taler sant, eller omvendt, og derfor må han finne en kompromisløsning. Lovenes punkt 120 b sier følgende:

I tvilsomme tilfeller og særlig når det faktiske disputeres bør de opprinnelige rettigheter og den mest sannsynlige score for hver side opprettholdes så nær som mulig.

Noen stor hjelp får man altså ikke her, men lovene sier iallfall at turneringslederen skal bruke sunn fornuft. Det går ikke an å annullere spillet og gi middelscore, fordi spillet i alle tilfelle var godt for Nord—Syd. I slike tilfelle vil jeg foreslå *alternativ middelscore*, det vil si middelscore i forhold til alle par som ligger mellom de to alternative resultatene, og vanlig utregning i forhold til

ydmyk Oisen tilbake. Østen hadde nemlig ruteresset, og jeg hadde åpnet på en noe redusert honnørstyrke i tredje hånd.

Det var pent av Østen ikke å sette i ruteresset, når den single rutereren ble spilt fra bordet. Men han så jo at spillet var hjemme hvis Olsen hade ruterkongen (og setter den i, vel og merke). Våre kort var:

♠ 10-9
♥ K-8-7-6-5-4
♦ D-kn-10-7
♣ D

♠ 5-4
♥ 2
♦ E-9-5-4-3
♣ kn-8-7-4-2

de andre bordene. Da spillet forekom var Nord—Syd ikke i faresonen, og resultatet ville altså enten ha blitt minus 50 eller pluss 90. De andre bordene hadde følgende resultater, regnet som pluss eller minus for Nord—Syd:

Bord 1	—	50/+90
Bord 2	+	50
Bord 3	+	50
Bord 4		0
Bord 5	—	120
Bord 6	—	120
Bord 7	—	130
Bord 8	—	140

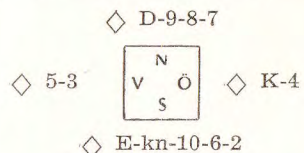
Vi regner altså bord 1 for likt med bord 2, 3 og 4, men bedre enn de andre bordene. Nord—Syd får følgelig 5½ poeng (eller 11 hvis De bruker dobbeltpoeng). Nord—Syd 2 regnes likt med nr. 1 og 3, og bedre enn de øvrige, og får 6 (12) poeng. Det samme får nr. 3. Nord—Syd 4 får 4½ (9) poeng, idet paret er bedre enn nr. 5, 6, 7 og 8, og likt med nr. 1. De øvrige får poeng på vanlig måte.

Tilslutt beregner vi Øst—Vests poeng som vanlig, ved å trekke Nord—Syds poeng fra toppscore.

Som De ser ville Nord—Syd ved det bordet hvor diskusjonen oppsto ha fått 7 (14) poeng hvis en grand hadde vært spilt, men 4 (8) hvis det var blitt spilt to grand. Det vil derfor ikke i noe tilfelle være rettferdig å gi middelscore.

Feil straff

I en lagkamp var ruterfargen fordelt slik:

Syd hadde kontrakten. Han var inne på egen hånd, men trakk ruter dame fra bordet. Øst gikk på med kongen, og Syd tok esset. Nå brøt Øst av og sa at Syd hadde spilt fra feil hånd, og forlangte at kortene skulle tas tilbake og ruter spilles fra hånden. Dette ble gjort, uten at turneringslederen ble tilkalt.

Nå var dette en feil straff. Normalt er det riktig at meldereren skal spille

fargen fra den andre siden, men lovenes punkt 55 sier:

Utspill utenfor tur kan godtas som korrekt utspill. Det må godtas ifall den ikke feilende side spiller et kort før det er gjort oppmerksom på feilen.

Når nestemann har fulgt på skal altså stikket ikke endres, selv om det er spilt fra feil hånd. Nå blir turneringslederen oppmerksom på forholdet. Han skal rette seg etter punkt 14, som sier:

Turneringslederen kan tildele justert score (middelscore) etter eget initiativ eller etter anmodning fra en spiller, men bare når disse lover har påbud om det, eller etter turneringslederens mening —

- a) ...
- b) ...
- c) en ukorrekt straff er utøvet.

Punkt 16 sier:

Justert score kan tildeles ved å endre totalscore for spillet eller ved tildeling av ferre eller flere matchpoeng. Antall poeng som tildeles den ikke feilende side må ikke være flere enn påkrevet for å utjevne feilen. Det antall poeng som tilkommer den feilende side kan reduseres ved straffepoeng. Straffepoeng og utjevningspoeng behøver ikke være like.

Her er det for så vidt ikke tale om straffepoeng, men turneringslederen må prøve å gjøre den gale straffen god igjen. Hvis det er helt klart hva totalscoren ville ha blitt hvis Syd hadde fått det ekstra ruterstikket, vil jeg ganske enkelt rette scoren for spillet. I det nevnte spillet spilte Syd seks hjertes, og gikk en bet fordi han måtte spille ruter fra hånden, mens det er opplagt at han ville ha klart kontrakten hvis han hadde fått lov til å spille ruterdamen fra bordet. Og det regnes som nevnt for korrekt når nestemann følger på. Derfor vil jeg ganske enkelt rette scoren fra minus 100 til pluss 1430.

Revoke

I et spill hvor det ble begått revoke tjente den feilende side mer enn to stikk på revoken.

Her kommer også punkt 14 inn. Avsnitt a), som jeg i forrige tilfelle bare nevnte ved prikker, sier:

Turneringslederen kan tildele justert score o. s. v. (se ovenfor) hvis

a) disse lover ikke foreskriver straff som gir full erstatning til den ikke feilende deltaker for en motstanders anstøt mot framgangsmåte, etikk eller rettigheter.

Alså kan turneringslederen i et slikt tilfelle ganske enkelt føre over så mange stikk som motparten bevislig tjente på revoken.

Meldereren forlanger resten

Enkelte lesere har pekt på at meldereren lett kan sikre seg et ekstra stikk ved å legge opp kortene. Forsvarernes reaksjon når de ber ham fortelle hvordan han vil spille vil røbe for meldereren hvordan kortene sitter.

Det skulle ikke skape noen vanskeligheter etter de nye lovene. Det er punkt 88 som trer i kraft, og dette punktet sier:

Ifall meldereren med forsett viser sin hånd, om han krever eller vil avgi et eller flere stikk, eller foreslår at spillet avkortes, regnes det som et krav fra meldereren og:

a) spillet opphører, meldereren må legge sin hånd åpent på bordet og straks gi en forklaring om sin tilsiktede spille-måte,

b) når som helst etter melderens krav kan en motspiller legge kortene sine på bordet og foreslå spill for makker. Melderen kan ikke kreve straff for feil begått av motspiller som har lagt kortene opp på den måten.

Som De vil se er denne paragrafen helt klar, langt klarere enn den vi har hatt før. Meldereens forklaring skal komme i samme øyeblikk som han legger opp, og punkt 89 sier at enhver tvil i denne forbindelsen skal komme forsvarerne til gode. Hvis en forsvarer har trumf igjen må meldereren for eksempel si "trumfer ut", i det øyeblikk han legger opp.

Legg også merke til avsnitt b). La oss si De er forsvarer, og er renons i en annen farge enn trumffargen. Makker er inne, og meldereren legger opp og forlanger resten. De har da lov til å legge opp De også, og foreslå for makker å skaffe Dem stjelestikk i den fargen hvor De er renons.

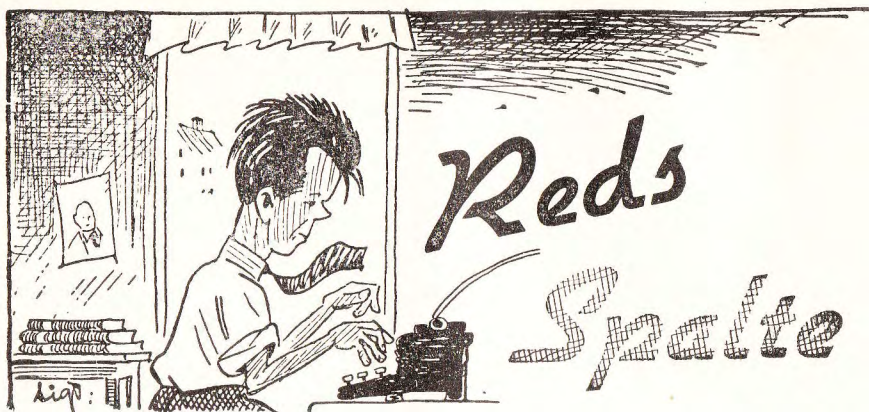
Ukorrekt underretning.

I en serieturnering for par forekom følgende situasjon: Det nest siste spillet ved et bord var fire spar, som ble vunnet med fem trekk. Så sier en tilskuer:

"Det er vunnet seks trekk ved andre bord."

"Umulig", svarer alle spillerne i kor.

"Da må det ha vært et annet spill." Spillerne har ikke hatt noe annet spill i denne runden hvor seks spar kan vin-

Jeg traff en venn av meg på toget forleden dag, og han kom med et interessant meldeproblem.

"Du har", sa han:

♠ E-D-7-5-3 ♥ 5 ♦ 8-4 ♣ E-9-8-7-2

"Du åpner med en spar, og makker..."

"Nei!" sa jeg.

"Nei?"

"Ja, jeg åpner *ikke* med en spar med denne hånden. Jeg åpner med en kløver", svarte jeg.

"Men det står jo hos Culbertson at du skal åpne med den høyeste fargen når du har to femkortfarger", innvendte han.

"Ja, riktig, men jeg er ikke enig når femkortfargene er spar og kløver", sa jeg, "men la oss likevel se på dette meldeproblemet ditt under forutsetning av at det er åpnet med en spar."

"Vel, makker melder to hjerter, og så er det deg igjen."

"Ja, jeg melder to spar", sa jeg. "Jeg er ikke sterk nok til tre kløver."

"Vel, og så kommer makker igjen med tre ruter, som vi bruker som krav for en runde. Hva sier du nå?" spurte han.

nes, tilkaller turneringslederen, og gjør ham oppmerksom på saken.

Her griper punkt 20 inn.

Hvis en spiller mottar urettmessig underretning om et spill han spiller eller skal spille senere, må turneringslederen underrettes straks, helst av den som har mottatt underretningen. Lederen skal kreve at spillet spilles og scores som vanlig med mindre han antar at den mottatte underretning er tilstrekke-

"Ja, nå har du kjørt deg fast", sa jeg. "Nå har du ingen god melding. Men ser du nå hvor galt det går fordi du ikke åpner med en kløver? Etter makkers en hjerter kan du melde en spar, og neste gang han melder, enten han sier to eller tre ruter, kan du følge opp med en ny sparmelding. Nå har du fått vist en gjenmeldbar sparfarge, og siden kløverfargen likevel er meldt først må den være like lang. Så kan makker klare resten."

Han kom med den vanlige innvendingen. Hvordan kan man få vist seks kløver og fem spar?

Det er riktig. Det får man ikke vist. Men til gjengjeld får man ypperlig anledning til å vise at sparfargen er lenger enn kløverfargen. Hvis meldingene går:

1 ♠ — 2 ♦
3 ♣

så vet svarhånden allerede nå at sparfargen er lenger enn kløverfargen. Hvis de hadde vært like lange, ville åpningsmeldingen ha vært en kløver. Og hvis det meldes:

lig viktig til å forebygge normalt spill. I så fall kan han tildele justert score.

Her bør turneringslederen ganske rolig kommandere spillerne til å spille spillet, og se på under meldingene. Hvis det viser seg at det er en sparkontrakt på mellom fire og seks trekk i kortene bør han straks annullere spillet, før det blir ferdigspilt, men ellers kan han bare erklære at han ikke vil foreta noe inngrep.

1 ♠ — 1 gr
2 ♣ — 2 ♠
3 ♣

får vi fram en hårfin nyanse. Åpneren må ha seks spar og fem kløver. Og hensikten med tre kløver er å be makker pent om å løfte til utgang når han får vite åpnerens fordeling. Alt svarhånden har av honnører i spar og kløver er av de gode, mens honnører i de røde fargene like godt kan kastes på skraphaugen med en gang, iallfall hvis det ikke er et ess.

Og hvis åpneren og svarhånden begge er sterkere, kan det meldes:

1 ♠ — 2 ♥
3 ♣ — 3 ♦
4 ♣

Åpneren har seks spar og fem kløver.

Men tilbake til fordelingen 5—5. Eksemplet foran har vel allerede overbevist Dem om at det kan lønne seg å åpne med kløver når hånden er svak. Men med en sterk hånd kan man vel like godt åpne med spar, blir det sagt. Da kan man jo melde kløver på tretrinnet i annen melderunde.

Vel, det kan man selvfølgelig. Men la oss si meldingene går:

1 ♠ — 2 ♥
3 ♣

Hvor mange kløver har åpneren? Ja se det er vanskelig å finne ut, men likevel kan det ha stor betydning for svarhånden hvis han har valget mellom å melde tre grand eller undersøke mulighetene for en slem i kløver.

Hvis De åpner med kløver når De har 5—5, er det lett for svarhånden. Meldingsforløpet ovenfor viser at åpneren har fem spar og fire kløver. Eventuelt kan han ha 6—5, men da kommer han nok igjen med fire kløver, selv om svarhånden skulle melde tre grand. Men med 5—4 vil han passe på tre grand. Men hvis meldingene går:

1 ♣ — 1 ♥
1 ♠ — 2 ♥
2 ♠

så viser åpneren at han har fem spar og fem kløver.

"Men dette viser da ingen sterk hånd!" er en vanlig innvending.

Nei, men det er ingen vanskelighet å få vist styrken. De kan melde:

1 ♣ — 1 ♥
1 ♠ — 1 gr
3 ♠

eller hvis De er enda sterkere:

1 ♣ — 1 ♥
2 ♣

De skulle gjøre et forsøk engang med å åpne med kløver når De har fem kløver og fem spar, og jeg tror ikke De kommer til å angre det (hvis De da ikke glemmer å avtale det med makker). Faktisk er det en helt naturlig måte å melde på, idet kløver egentlig er "fargen over" spar. Over en spar må De melde tre kløver hvis makker skulle svare i ny farge, men over en kløver kan De melde en spar hva enten makker svarer en ruter eller en hjerter.

Jeg kom opp i en annen diskusjon for kort tid siden. En spiller hadde fått utlevert:

♠ E-D-9-7-5 ♥ K-D-9-7 ♦ 5 ♣ kn-9-5

Han hadde åpnet med en spar, makker hadde svart to ruter, og så kom min venn igjen med to hjerter. Det fikk han høre veldig kritikk for, idet det ble hevdet at han viste tillegg til åpningen sin når han kom igjen i ny farge.

Ja jeg vet det er noen som melder slik, men jeg vil karakterisere det som rett og slett sludder. Unnskyld at jeg tar så hardt i, men jeg mener det.

Før det første vil en spiller få det fryktelig vanskelig hvis han skal åpne med:

♠ E-D-9-3 ♥ K-D-8-5 ♦ K-9-2 ♣ 8-5

Han kan ikke åpne med en spar, for etter to over en fra makker har han ingen annen melding til disposisjon enn to hjerter, og denne meldingen skal vise tilleggsverdier.

Eller la oss fortsette med den første hånden:

♠ E-D-9-7-5 ♥ K-D-9-7 ♦ 5 ♣ kn-9-5

Hvordan iallverden skal man finne fram hvis to eller tre hjerter er den beste kontrakten? La svarhånden få singel spar, knekten tredje i hjerter, fem-fire i ruter og kløver, og et par honnørstikk. Det er gode sjanser for å få

hjem et par trekk i hjerter, mens to spar på langt nær blir noe morsomt.

Det kan forøvrigt godt hende at en gjentagelse av sparfargen vil føre til en utgangskontrakt i gal farge. La de to hender få:

♠ E-D-9-7-5
♥ K-D-9-7
♦ 5
♣ kn-9-5

N
V Ö
S

♠ K-4
♥ kn-10-8-5
♦ E-K-7-3-2
♣ K-10

Hvis Nord åpner med en spar, og gjentar sparfargen etter Syds to ruter, vil kontrakten praktisk talt sikkert bli fire spar. Syd vil sannsynligvis melde fire spar rett inn.

Fire hjerter må da være en kontrakt som gir langt større muligheter enn fire spar. Men det er ikke fnugg av sjanse til å finne fram hvis Nord skal være nødt til å gjenta sparfargen for å markere svakhet, ikke engang om Syd bare melder tre spar. Fire hjerter hos Nord vil være spørremelding.

Kom ikke og si at Syd skal melde tre hjerter etter Nord's to spar. Det vil si han *kan* gjøre det, og det går bra i dette tilfelle. Men hvis Nord *ikke* har hjerterfarge, vil Syd være nødt til å gå tilbake til sparfargen, og da vil Nord tro at han er ute etter en sekser og sliter for å vise en singelton i kløver.

En annen vanskelighet får De med følgende hånd:

♠ E-D-kn-10-9-5 ♥ 9 ♦ 10-5-3 ♣ K-kn-3

De åpner med en spar, og makker melder to ruter. Hva iallverden skal De melde nå, hvis to spar skal være desidert svakhet?

Nei, la oss melde mer naturlig, og ikke lage slike kunstige regler for å vise styrke eller svakhet. Hvis meldingene går:

1 ♥ — 2 ♦
2 ♠

så er det naturlig å regne med at åpneren har noe mer enn han har vist ved åpningsmeldingen sin. Jeg er ikke tilhenger av "reverseprinsippet" i den formen mange bruker det, men likevel kan ikke en åpner melde to i en høyere farge med en tynn åpning.

Men to i en lavere farge? Hvorfor skal det vise en sterkere hånd enn en gjentagelse av åpningsfargen? Det er jo en helt gratis melding, som avgis på veien til den eventuelle andre meldingen. Hvis det meldes:

1 ♠ — 2 ♦
2 ♥

så er det fremdeles mulig å havne i to spar, hvis det skulle være den kontrakten som passer best. Men hvis det meldes:

1 ♠ — 2 ♦
2 ♠

så er det håpløst å havne i en kontrakt på to eller tre hjerter. Hvis svarhånden nå melder tre hjerter, så er det krav for en runde, og fire hjerter er det minste man kan havne i. Rent bortsett fra at meldeserien

1 ♠ — 2 ♦
2 ♥ — 3 ♥
4 ♥

bør vise at åpneren har seks spar og fire hjerter.

Men hvordan får man da vist styrken? Jo, en gjenmelding i samme farge, eller i ny, lavere farge på totrinnet, er begge *nøytrale* meldinger. De *kan* vise en minimumshånd, men det kan også hende at åpneren har litt tilleggstyrke. Han har imidlertid ikke så stor tilleggstyrke at det blir noen utgang av det, med mindre makker *kan* melde igjen. Hvis det meldes:

1 ♠ — 2 ♦
2 ♥ — 3 ♥

eller:

1 ♠ — 2 ♦
2 ♥ — 2 gr

eller noe lignende, kan åpneren nå vise tillegget sitt ved å løfte til utgang.

I Norsk Bridgeforbunds styremøte 25/11—1950 ble meldinger ette min bok "Revidert Vienna" godkjent med unntagelse av den valgfrie to-ruteråpningen. Hensikten med denne åpningen var som kjent å dekke de hendene hvor man etter Culbertsons system kan åpne med to grand. Det var en kunstig åpning, med kunstige svar for en runde.

Jeg finner det litt rart at man tar ut en enkelt konvensjon fra en bok og nekter at denne blir brukt, mens resten av boken blir tillatt. Konvensjonen er

Siden Sist

Siden sist har vi fått følgende interessante spill fra Nord-Irland:

Syd gir, alle i faresonen:

♠ 10-8-4
♥ D-kn-7-4
♦ E-D-4-2
♣ 7-6

N
V Ö
S

♠ E-kn-9-3
♥ K-10-6-2
♦ kn-6
♣ E-9-5

♠ D-6-5
♥ 9-5
♦ 9-8-3
♣ D-10-8-4-2

♠ K-7-2
♥ E-8-3
♦ K-10-7-5
♣ K-kn-3

Spillet forekom i en parturering. Ved et bord gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	D	3 ♦	pass
3 gr	pass	pass	pass

Meldingene er ikke slik som vi er vant til. Syd har en lovlig tynn åpning, men det er en åpningsmelding som *kan* gi gode resultater. På Nord's plass ville vi vel heller redoblet eller passet. Og endelig ville vi neppe på Syds plass ha

kunstig, det er så, men ikke mer kunstig enn andre meldinger i Vienna. Når man har lov til å åpne med en grand, og la makker svare to kløver med en negativ og to ruter med en positiv hånd, uten å ta hensyn til om åpneren har grandfordeling eller svarhånden har meldbar kløver eller ruterfarge, burde det ikke være noe iveri for en kunstig åpning med to ruter, og kunstige svarmeldinger i spar og hjerter. Prinsippet er jo nøyaktig det samme.

Men never mind. Etter at siste utgave av min bok kom ut er det funnet andre måter å løse vanskelighetene på, derfor spiller en nektelse av konvensjonen ingen virkelig rolle. De er to andre muligheter som jeg skal nevne, men først vil jeg si at hvis man ønsker å bruke de valgfrie toåpningene som er nevnt i boken min i fremtiden, blir det en selvfølge at en åpning med to ruter får samme betydning som de nåværende åpningene med to spar eller to hjerter.

gjort noe annet enn å passe over tre ruter.

Men la meldingene være. Vest begynte med liten hjerter. Syd stakk med knekten på bordet, og fortsatte med hjerteresset og en liten hjerter. Vest tok for kongen, og fortsatte med sin fjerde hjerter, som Nord tok med damen. Deretter kom fire ganger ruter, og så en liten kløver fra Nord. Syd knep med knekten, og Vest kom inn på esset. Han spilte seg fri igjen med kløver, og Syd fikk for kongen.

Stillingen så nå temmelig håpløs ut. Syd hadde fått åtte stikk, men det niende så ut til å være umulig å få hentet. Syd så imidlertid en sjanse. Han spilte spar konge!

Sett Dem nå på Vests sted, med E-kn-9 igjen i spar og ingenting annet, og husk at det er parturering. Bordets spar ti er fullt synlig, og hvis Syd ved siden av kongen har damen annen igjen i spar, vil Vest være nødt til å gi ham overstikket, ved å spille opp i sparsaksen, hvis han stikker med sparesset. Mens han ville være sikkert på å få resten hvis han lot sparkongen gå. Altså gjorde han det, og Syd fikk sin kontrakt.

Det er lett å kritisere Vest, etterpå, når man ser hvem som har spardamen. Men det var sannelig ikke så lett for ham som satt ved bordet, og så at han ga Syd et ekstrastikk hvis denne skulle ha spardamen.

Og så til de hender hvor man etter Culbertson ønsker å åpne med to grand. Den første løsningen er å åpne med en grand. Hvis makker svarer noe annet enn to kløver er resten lett. Og hvis det svares to kløver melder man to grand. To grand vil da si at man har en god del tillegg til grandåpningen, som regel minst 35—36 punkter, og makker fortsetter å melde som han hadde gjort etter den forbudte åpning med to ruter, det første svaret, og åpnerens to grand.

Hvis man ønsker å melde slik må man altså etter grandåpning og to kløver fra makker gå innom søkemeldingen to ruter med alle hender hvor man er for svak til å melde to grand. Selv om man ikke har noen edel firekortfarge, slik at man ikke er interessert i det makker opplyser om.

Den andre løsningen er den som engelskmennene bruker i Acol-systemet, og som er forklart foran i denne artikkelen.

I den siste mohikaners fotspor

Ny form for oppgavekonkurranse

Vi bringer idag en ny form for oppgavekonkurranse, hvor vi skal gå i den siste mohikaners fotspor og ved hjelp av ganske få holdepunkter rekonstruere hva som er skjedd. Indianerne var som bekjent mestre i dette — et krøllet blad, et brukket strå eller en bøyet kvist var nok til å sette dem på sporet. Og nå skal vi se om ikke Bridgejournalens lesere kan gjøre det like godt.

Oppgaven er følgende. Fire spillere spilte en robber, og etter siste spill ble kortstokken liggende urørt på bordet. Kortene var lagt omhyggelig sammen i stikk, slik at rekkefølgen man fulgte på med ikke ble endret. Stikkene ble lagt pent på hverandre, slik at hvert stikk halvveis dekket det fortegående, og etter endt spill ble stikkene skjøvet sammen. Tilslutt ble de to bunker av stikk — melderens og motspillernes, lagt på hverandre, men vi kan ikke si hvilke kort kom øverst.

Kortstokken lå på bordet med baksiden opp, som vanlig. Det øverste kortet var spar fire, og rekkefølgen av kortene var:

♠ 4	♠ 9	♠ E	♠ K
♦ D	♠ 6	♠ kn	♠ 10
♣ kn	♣ 9	♦ kn	♦ K
♣ D	♣ 8	♦ 6	♦ 10
♣ 7	♦ 8	♣ 10	♣ 4
♦ 5	♦ 9	♦ E	♠ 2
♠ 5	♠ D	♠ 8	♠ 3
♣ 3	♣ 5	♣ K	♣ 2
♥ 7	♥ 3	♥ 9	♥ E
♥ kn	♠ 2	♠ 7	♣ E
♥ D	♦ 3	♦ 7	♣ 7
♥ K	♥ 6	♦ 4	♥ 8
♥ 5	♥ 10	♥ 4	♥ 2

Hvilke kort hadde hver av de fire spillere, når vi kaller melderens Syd? Hva var kontrakten, og hvordan gikk spillet?

Oppgaven kan løses helt logisk, uten spor av gjetning eller sjette sans. Det er bare om å gjøre å sette seg ned og tenke

på hva som skjer ved bordet. Men vi vil råde løserne til å ha en kortstokk for hånden, og ordne den i den rekkefølgen vi har angitt.

Da De kan komme til å trenge tid til oppgaven, hopper vi over et nummer med løsningen og setter fristen til 20. januar. Løsningene sendes som vanlig til Bridgejournalen, Snarøya (bare Snarøya).

For riktig løsning av oppgaven setter vi opp en premie bestående av bridge-litteratur. Kommer flere like gode løsninger foretar vi loddtrekning.

Forbundsnytt

I forbundsstyrets møte 25/11 ble det fastsatt nye bestemmelser om hvilke meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner skal være tillatt brukt under turneringer i Norge fra 1/1—1951. En detaljert beskrivelse finnes på annet sted i dette nummer.

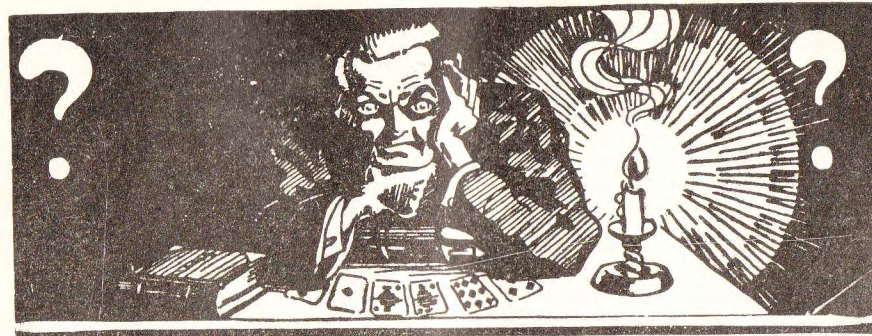
I samme møte ble det besluttet å arrangere Nordisk Mesterskap på Hankø Bad i forbindelse med en internasjonal parturnering med barometer i tiden 31/5 til 6/6 1951.

Forbundsstyret godkjente vedtak av kretstinget i Sogn og Fjordane krets om deling av kretsen i en Fjordane krets og en Sogn krets.

Forbundsstyret godkjente vedtak av kretstinget i Nordland og Troms krets om å endre kretsens navn til Troms og Ofoten krets.

Finalekampene i Norgesmesterskapet for klubber 1951 blir spilt i Oslo i tiden 30/4 til 3/5 (sistnevnte dag er Kristi Himmelfartdag).

Landsdelsfinalene i Norgesmesterskapet for par spilles 21. og 22. april og vil søkes henlagt til Tromsø, Orkanger, Bergen og Moss. For Sørlandets vedkommende blir spillestedet fastsatt senere. Hovedfinalen spilles i Molde 24.—26. juni.

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, og det er leserne selv som bestemmer hvor mange poeng hvert enkelt svar skal få. De 20 spørsmålene ble gitt som oppgaver i forrige nummer, og det er antallet av stemmer for hvert svar som bestemmer hvor mange poeng det skal få. Det svaret som har fått flest stemmer får 5 poeng, og andre svar får poeng i forhold til antallet av stemmer. Dog forbedrer redaktøren seg rett til å gi 5 poeng også for andre svar, hvis det dreier seg om en ekspertvariant som mange av leserne har oversett.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere, 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridgespiller. Men hvis De får mer enn 95 poeng må De la være å titte på svarene før De løser oppgavene neste gang.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene.

1. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	3 ♦	D
?			

Syd har:

♠E-9-8-5-3 ♥E-kn-9-2 ♦— ♣E-10-9-8

2. Nord—Syd i faresonen. Meldingene.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	4 ♦
4 ♥	5 ♦	?	

Syd har:

♠ E-K-10-8-6-4 ♥ kn ♦ 2 ♣ E-9-8-5-3

3. Parturnering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	?

Syd har:

♠ 9-7-5-4 ♥ 7-6 ♦ K-kn-10 ♣ E-D-9-4

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-7-3 ♥ 8-5-4 ♦ K-D-9-2 ♣ E-5

5. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ E ♦ E-9-8-7 ♣ E-K-kn-8-2
2 kl

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♥	pass	2 ♠
pass	?		

Syd har:

♠ — ♥K-9-8-6-4 ♦ E-kn-9-5 ♣K-10-8-2
P

7. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	3 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ K-9-5-3 ♥ 7 ♦ kn-7-4 ♣ E-K-8-5-3
3 gr

8. Lagturnering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♣	?	

Nord—Syd har avtalt å bruke en grandåpning på sirka fire honnørstikk.

Syd har:

♠ K-9-5 ♥ 10-7-5-3 ♦ K-kn ♣ 10-8-5-2
D 3 gr

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ E-9-7-5-4-3 ♥ K-D-4 ♦ E-9-5 ♣ 4
3 gr

10. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
3 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-10-6-5 ♥ kn-9-3 ♦ E-4 ♣ K-5-3
4 sp

11. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ K-D-9-7-5-4 ♥ — ♦ K-D-5 ♣ K-D-8-5
ikk

12. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	?		

Syd har:

♠ E-D-10-7 ♥ E-10-9-5 ♦ — ♣ E-kn-10-7-6
2 kl

13. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	1 gr	pass
2 ♦	pass	2 gr	pass
?			

Syd har:

♠ kn ♥ K-10-8-6 ♦ E-D-10-5-2 ♣ K-7-5
3 gr

14. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ 8-6 ♥ K-D-9 ♦ E-10-7-5 ♣ K-10-5-3
2 kl

15. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ 9-2 ♥ E-K-8-3 ♦ E-K-5 ♣ 8-6-5-4
3 kl

16. Parturnering. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	D	2 ♥
?			

Syd har:

♠ K-kn-9-8-5 ♥ E-10-3 ♦ E-6-5 ♣ D-2
2 gr

17. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♣	pass	1 ♦
1 ♠	2 ♦	?	

Syd har:

♠ D-10 ♥ K-kn-3 ♦ D-10-9-5 ♣ K-10-9-3
2 gr

18. Lagkamp. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♥	pass	3 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ K-7-5-3-2 ♥ E-K-7-3 ♦ 6 ♣ K-8-4
P

19. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	1 gr	?	

Syd har:

♠ 9-3 ♥ K-kn-10-3 ♦ K-kn-9-8 ♣ K-8-4
D

20. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ K-D-9-7-5 ♥ 4 ♦ K-9-7-4-3 ♣ K-4
2 sp

MELDESYSTEMET

Det beste meldesystemet er det De og makker liker best. Det er ikke systemet som er avgjørende, men spillerne bak systemet.

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. Pass. Kortene passer ikke sammen, og det gjelder å avslutte meldingene på et så lavt trin som mulig. De har ikke lovet makker noen ruterstøtte, og bør derfor stole på at han kommer igjen, hvis det er sjanser til at en annen kontrakt er bedre. Tre ruter blir kanskje dyrt, men makker har tross alt gjentatt fargen sin.

Hvis det skulle bli snakk om en melding nummer to, vil vi foretrekke tre hjerter eller fire kløver. Tre hjerter for å gi valg mellom spar og hjerter, og fire kløver for å gi makker beskjed om fordelingen. Tre grand er absolutt livsfarlig.

Pass 5 poeng. Tre hjerter 1 poeng. Fire kløver 1 poeng.

2. Tja. En vrien oppgave, det er sannelig ikke lett å si hva som er riktig. Majoriteten har stemt for fem hjerter, men det er etter vår mening for svakt. De har bare meldt en over en i første omgang, og har derved vist omtrent et honnørstikk, mens De faktisk har tre.

En sekser bør derfor kunne vinnes, men det er ikke lett å si om den beste kontrakten er seks spar, seks hjerter eller seks kløver. Det blir litt av et gjettverk. Når vi foretrekker seks hjerter, er det fordi makker har meldt så kraftig i fargen som han har gjort.

Seks hjerter 5 poeng. Seks kløver 5 poeng. Fem hjerter 5 poeng. Fem spar 3 poeng.

3. To hjerter. De har selv 2½ honnørstikk, og makker har doblett opplysende. En utgang skulle derfor være innenfor rekkevidde. Den beste meldingen Deres er en overmelding i motpartens farge, som faktisk sender den opplysende doblingen tilbake til makker. De forteller ham at De er sterk, og at De har støtte til alle de umeldte fargene.

Nest etter to hjerter foretrekker vi to spar eller tre kløver. Men en spar eller to kløver er for svakt, en slik melding avgir De også med en blank hånd med fordelingen 4-3-3-3.

To hjerter 5 poeng. To spar 4 poeng. Tre kløver 4 poeng. En grand 3 poeng. En spar 2 poeng. To kløver 2 poeng.

4. Fem ruter. De er så sterk at det må være utgang i kortene etter at makker har åpnet, og har kommet igjen med

to ruter. Mange lesere har stemt for fire ruter, men det er en for svak melding, som makker kan passe på. De er så sterke at De ikke kan risikere noen pass.

På den andre siden er De ikke så sterke at De bør tenke på en slem. De tre små hjerterne er her faktisk en advarsel, idet de gir bud om en sannsynlig hjertertaper. Ta bort kløvereset, og gi hjertereset isteden, og vi vil anbefale en spørremelding i kløver. Men som det er, bør De overlata til makker å høyne til slem, hvis han ønsker det. Han har hørt at De har en meldbar sparfarge, og De må ha omtrent den honnørstyrken De har for å bringe meldingene på femtrinnet.

Fem ruter 5 poeng. Fire ruter 5 poeng. Fire grand 2 poeng. Fire kløver 2 poeng.

5. *To kløver.* Atter en oppgave hvor valget ikke er lett. De har en stor honnørstyrke, men på den andre siden er det lang vei til fem kløver. Derfor bør De være litt forsiktig, og først høre om makker har noe å si.

Nest etter to kløver foretrekker vi en opplysende dobling. Faren er selvfølgelig svar i hjerter, men da kan De etterpå komme igjen med tre kløver. Hvis De derimot først melder tre kløver, og makker melder tre hjerter, har De valg mellom tre grand, uten tilpassning, fire ruter, som nesten automatisk driver kontrakten opp i utgang, og fire kløver, som viser en bedre farge enn De har.

To kløver 5 poeng. Dobler 5 poeng. Tre kløver 3 poeng.

6. *Tre kløver.* De bør prøve å finne tilpassning i en av de slette fargene. Tre kløver er da en bedre melding enn tre ruter, fordi den gir makker sjansen til å vise ruterfargen.

En del av leserne har stemt for to grand, men det er ikke vel overveiet. En grandmelding med renons i makkers gjentatte farge er sjelden en bra kontrakt, når man ikke har noen særlig god farge selv. Hvor skal stikkene komme fra? Da langt heller spille i spar, hvor det er større sjanse til å utnytte sparfargen.

Tre kløver 5 poeng. Pass 4 poeng. Tre ruter 2 poeng. Tre grand 1 poeng.

7. *Pass.* De har vist alt hva De har ved å åpne. Tre hjerter er ingen kravmelding, men en melding som ber Dem fortsette hvis det finns den aller minste tilpassning eller tilleggstyrke. Her er

det hverken tilpassning eller tillegg. Makker får vanskeligheter nok med tre hjerter, og utgang bør ikke være sannsynlig med mindre han har meldt galt. Og det bør De ikke regne med.

Pass 5 poeng. Tre grand 1 poeng.

8. *Dobler.* Et skoleeksempel på en straffedobling etter makkers grandåpning. Makker har vist omtrent fire honnørstikk og jevn fordeling. Han har minst to, sannsynligvis tre kløver. De og makker har tilsammen omkring 5 honnørstikk. Det rekker neppe til en utgang, men det rekker lenge til å få to-tre beter på motparten.

Dobler 5 poeng. To grand 2 poeng. Pass 2 poeng.

9. *Tre spar.* De må komme med en kraftig melding for å vise styrken Deres. Tre ruter kan føre til et bra resultat, men makker vil da ikke drømme om at De har en sekskortfarge i spar. En femkortfarge kan han muligens tenke seg, men en sekskortfarge regner han nok ikke med.

Tre spar 5 poeng. Tre ruter 5 poeng. To grand 2 poeng. Tre grand 2 poeng.

10. *Fire kløver.* En utgang er sikker, og en slem er i farvannet. Spørsmålet er om De skal ta avgjørelsen ved en slem selv, eller om De skal gi makker de opplysningene De kan og overlata resten til ham. Vi foretrekker det siste, og da er fire kløver den beste meldingen.

Fire kløver kan neppe være noe annet enn en slemoppfordring. Når De har fått dobbelt høyning i sparfargen, er det klart at kontrakten skal gå i spar. Hvis De ikke hadde ønsket noe annet enn å spille en utgangskontrakt, ville derfor fire spar ha vært den eneste riktige meldingen. Fire kløver forteller at De er så sterke at De tenker på en slem, og at De har tilpassning i kløver. Kanskje denne opplysningen kan føre til at makker får store ambisjoner.

Denne hånden forekom i en turnering for kort tid siden, og Nord hadde:

♠ E-9-7-4 ♥ E-7 ♦ 4 ♣ E-D-kn-8-7-6

Etter fire kløver forsto Nord at makker måtte ha kløverkongen, og at syv spar kanskje var innenfor rekkevidde. Han spurte derfor med fire ruter, fikk fem ruter til svar, og fulgte opp med fem grand, som var spørsmål etter kongen og damen i spar. Syd svarte syv spar, og kontrakten var til å legge opp.

Syveren kan bare meldes presist hvis Syd forteller om tilpassningen i kløver. Syd kan aldri få vite om den lange og sterke kløverfargen, derfor må han fortelle om støtten og overlata resten til Nord.

Fire kløver 5 poeng. Fire grand 4 poeng. Fire ruter 4 poeng. Fem spar 3 poeng. Fire spar 1 poeng.

11. *Fire kløver.* Etter makkers kløvermelding er det omtrent sikkert at spillet skal gå i kløver, og Deres flotte fordeling utgjør for flere honnørstikk. De bør derfor hoppmelde, for å oppfordre makker til å melde utgang.

De nest beste meldingene er tre kløver og tre spar. En slemnivitt er alt for hardt. De bør være forsiktig på grunn av den lille honnørstyrken. Fire kløver er allerede i overkant.

Fire kløver 5 poeng. Tre spar 4 poeng. Tre kløver 3 poeng.

12. *To kløver.* En opplysende dobling ser fristende ut, men faren for svar i ruter er for stor. De bør derfor begynne litt forsiktig, og heller smelle til i neste melderunde hvis makker lar høre fra seg med en melding i spar, eller hvis han støtter kløverfargen.

To kløver 5 poeng. Tre kløver 5 poeng. Dobler 3 poeng.

13. *Pass.* Makker har meldt en grand i første runde, og selv om det var en fri melding så innbyr det dog til en viss grad av forsiktighet. De har selv en svak åpning, derfor kan det neppe være utgang i kortene når ikke makker kunne finne noen sterkere melding i første melderunde.

Et annet spørsmål i dette spillet er hvor sparfargen befinner seg. Makker hadde full anledning til å vise en meldbar sparfarge i første runde, og når han ikke gjorde det er det sannsynlig at han ikke er sterk i spar. Motspillerne må ha minst åtte, høyst sannsynlig ni kort sammen i spar, mens Østs hjertermelding enten er bløff eller er basert på en meget svak farge. Det er en sann overflod på hjerterstoppere, og i en slik situasjon bør man alltid se seg om etter svakhet i en annen farge. Med en litt sterkere hånd ville vi derfor ha foretrukket tre hjerter, men som det er vil vi passe hurtigst mulig. De har sagt alt De har å si, og makker må stå for resten.

Pass 5 poeng. Tre hjerter 3 poeng. Tre grand 1 poeng.

14. *Tre hjerter.* Hvis De ikke hadde passet først, ville to ruter eller to kløver ha vært det eneste riktige. Men som det er kan De risikere pass på denne meldingen, mens det er et bedre spill i hjerter.

Nest etter tre hjerter kommer to kløver eller to ruter. Disse meldingene kan føre til et bedre resultat, hvis makker har åpnet med en svak hjerterfarge. Hvis makker idetheletatt melder igjen, vil meldingene komme i riktig spor.

Derimot er vi ikke begeistret for en hoppmelding i kløver eller ruter. Hvis De tenker over den videre utviklingen, vil De lett se at De enten får pass fra makker, eller De tvinger meldingene opp i en utgangskontrakt. Det blir ikke mulig å havne i en delkontrakt i hjerter.

Tre hjerter 5 poeng. To kløver 4 poeng. To ruter 4 poeng. Tre kløver 1 poeng. Tre ruter 1 poeng.

15. *En grand.* De har riktignok fire honnørstikk, men disse honnørstikkene Deres er så nakne som det går an å få dem. Derfor er De i realiteten ikke sterkere enn om De hadde hatt litt over tre honnørstikk og en del mellomkort. Se på spillestikkene, det er ikke stort flere spillestikk enn honnørstikk. De har en tynn åpning, selv med fire honnørstikk, og markerer dette ved å melde en grand.

En grand 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

16. *Pass.* Makker har vist 2 til 2½ honnørstikk ved sin dobling, og videre at han er kort i spar. Det er mulig at han har litt i hjerter også, og i så fall kan to hjerter doblet gi et bra resultat. Men De er ikke riktig sikker på om De tør doble. De har nok tre hjerter med esset i spissen, men De har ikke mer honnørstyrke enn De har vist ved åpningen. De bør derfor passe, og høre hva makker har å si. Han vil være klar over at De kanskje tenker på å straffe-doble to hjerter, siden De passer.

To spar eller to grand liker vi ikke fullt så godt. Makker er kort i spar, og hvis det skal være hjerterstoppere nok til en grandkontrakt må det være et ennå bedre spill å la motparten spille to hjerter doblet. De må ikke slippe motparten ut av klemmen.

Pass 5 poeng. Dobler 4 poeng. To spar 2 poeng. To grand 2 poeng.

17. *To spar.* Valget står mellom to spar og pass. Makker har passet i for-

Forts. s. 363.

Fra NORD til SYD

ROLIG FØRSTE RUNDE I NM

Første runde i Norgesmesterskapet for klubber ble avviklet over hele landet i november måned. Runden ble temmelig sensasjonsfri. En del store overraskelser var det selvfølgelig, men det må man alltid være forberedt på i 112 kamper.

De største overraskelsene var vel at Forcingklubben, Trondheim, og Bergens Bridgeklubs førstelag ble slått ut, av henholdsvis Orkanger 2 og Bergens Handelsstands Forening.

De resultatene vi hittil har fått er:

3. Sandnessjøen 1—Mosjøen 1	66—60
4. Levanger—K. K. 34, Steinkjer	51—28
5. Ogdal 2—Rinnan	92—28
7. Ogdal 1—Inderøy	79—26
9. Trondhjem Br.kl.—Verdal 1	81—58
11. Orkanger 2—Forcingkl. 1, Trondheim	62—52
12. Orkanger 1—Spar-Ti, Trondheim	46—26
16. Molde Duplikatkl. 2—Raumaknektene 1	64—35
18. Kristiansund—Honnørkl. 1, Kr.-sund N	80—43
23. Bergens Handelsforen.—Bergens Br.kl. 1	63—49
25. Rival, Stav.—Flekkefjord	69—39
27. Grimstad 1—Kr.sand 2	54—41
29. Br.kl. 1938 1, Kr.sand—Arendelsknektene 1	67—43
30. Leiken 1, Kr.sand S—Arendals Br.kl.	76—37
31. Foreningen, Kr.sand—Vågsbygd	57—35
32. Kr.sand 1—Vennesla 2	80—38
34. Kongsberg—Rjukan	63—25
36. Hokksund—Gransherad	92—20
37. Heddal—Thule, Porsgrunn	66—32
38. Brevik—Nesjar, Helgeroa	69—44
39. Larvik Handelsst.—Notodden 2	64—52
44. Nøtterøy—Moss 2	37—30
45. St. Olav, Drammen—Avant, Tønsberg	77—36
48. Ål—Valdres 1, Fagernes	55—28
53. K. N. A., Hamar—Gjøvik 3	68—48
54. Lillehammer—Hein 46, Hamar	68—33
55. Gjøvik 1—Stange 2	63—37
56. Hamar—Brumunddal	81—35
58. Stange 1—Eidsvoll Verk 2	121—28
59. Kongsvinger 2—Lillestrøm 3	61—46

61. Tempo, Halden—Sarpsborg 3	75—36
62. Ski 1—Sarpsborg 2	63—42
64. Norrøna, Strømmen 1—Espada 1, Oslo	60—57
68. Thor 2, Oslo—Greåker	82—29
69. Kløverknekt 3, Oslo—Hønefoss 2	64—49
72. Eidsiva 1—Blommenholm 2	41—32
73. Strømmen 1—Hobby, Oslo	72—45
75. Lillestrøm 1—Avhold, Oslo	95—43
76. Følkvang, Oslo—Eidsiva 2	64—41
79. Trumf 1, Oslo—Gardermoen	86—34
80. Rex, Oslo—Eidsvoll Verk 1	63—50
81. Kløverknekt 1, Oslo—Askim 2	93—33
83. KNA 2, Oslo—Kongsvinger 1	87—42
85. KNA 1, Oslo—Nybyen, Drammen	57—44
88. Espada 2, Oslo—Norrøna 2, Strømmen	76—24
90. Duplikatkl. 1, Oslo—Sørumsand	69—42
91. Frigg, Oslo—Trara, Fr.stad	80—48
92. Vikersund—Avhold 2, Oslo	66—46
93. Sarpsborg 1—Game, Oslo	67—30
94. Drammen—Ruterseks, Oslo	103—32
96. The Jacks 1, Oslo—Golia, Oslo	80—73
97. Diplom, Oslo—Asker 1	69—38
99. Akademisk—OHF 4, Oslo	68—48
101. OHF 2, Oslo—Bridgekameratene, Oslo	95—28
102. Trumf 2, Oslo—Golia 3, Oslo	57—35
103. Kløverknekt 3, Oslo—Thor 1, Oslo	80—55
104. Variant, Oslo—Duplikatkl. 2, Oslo	79—53
106. OHF 3, Oslo—Sinsen 2, Oslo	60—54
107. Duplikatkl. 3, Oslo—Hobby 2, Oslo	64—49
108. Progress, Oslo—Vienna 2, Oslo	57—52
109. Saturn 2, Oslo—OHF 1, Oslo	70—55
112. Grand, Ålesund—Doubleton, 3, Bergen	70—29

NORLAND OG TROMS KRETS

På kretstinget ifjor ble det vedtatt å dele kretsens klubber i to klasser — A og B — for å få avviklet kretsmesterskapet. Det ble vedtatt nærmere regler for opp og nedrykning. Kretsmesterskapet for lag for 1951 ble spilt i bededagsheigen i Bardu, med Bardu Bridgeklubb som arrangør. Det startet seks lag i klasse A og 16 lag fordelt på to puljer i klasse B. Det var således samlet 88 bridge-spillende damer og herrer på Setermoen — et forholdsvis lite sted — i tre samfulle døgn. Vi startet fredag morgen, og avsluttet søndag middag. Det knirket litt med innkvarteringen,

EKSAMENSPRØVEN

Forts. fra s. 361.

hånd, derfor er det neppe tale om noen utgang for egen side. Men to spar kan godt vinnes. Dessuten har to spar den fordelten at motparten kan bli drevet opp i tre ruter, som ikke bli morsom å spille mot de kortene De har.

To spar 5 poeng. Pass 5 poeng. To grand 2 poeng.

18. Pass. Forsiktighet bør tilrådes i denne situasjonen. Makker meldte bare en grand i første omgang, og har derfor neppe mer enn 1½ honnørstikk, kanskje en tanke mer. Selv har De bare 3 honnørstikk. Sjansen til utgang blir derfor uhyre liten, selv om det er bra tilpassning i en hjerterkontrakt.

Pass 5 poeng. Fire hjerter 3 poeng.

19. Dobler. Dobling er den eneste riktige meldingen i denne situasjonen. De har over 2 honnørstikk, og makker har åpnet. De sitter sterk i alle andre farger enn spar. Alt tyder på at en grandkontrakt er det beste valget for Deres side, og når motparten så er villig til å spille grand isteden er det bare å takke til.

Doblingen er så klar i denne situasjonen at vi gir alle andre meldinger 0 poeng. Helst burde det ha vært straffe-poeng for noe annet enn dobling.

Dobler 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

20. Tor spar. De har passet i åpning, og må derfor gjøre noe for å vise styrken Deres. Valget står mellom to spar og tre ruter. To spar har den svakheten at De risikerer pass fra makker, og at De da er kommet i en gal delkontrakt. Men på den andre siden er det fortæren-

men ellers gikk turneringen smertefritt. Kretsens tre dameklubber var representert med et lag hver i B-klassen. I klasse A seiret Tromsø Bridgeklubb v/herrene Stellerand, Paolis, Brandeggen, Johansen. I klasse B vant Narvik Bridgeselskap og Bardu Bridgeklubb hver sin avdeling. Disse to skal nå spille mot hverandre om retten til opprykning i A-klassen. Hvis Narvik Bridgeselskap vinner får klubben to lag i A-klassen neste år.

I forbindelse med turneringen ble det avholdt kretsting. Den tidligere formann, Kristian Svenning, nektet gjenvalg, og til ny formann ble valgt disponent Nils Buresund. Tromsø. De øvrige styremedlemmer ble også valgt fra Tromsø.

Fornyelse av abonnementet

Med dette nummer løper abonnementet ut for de fleste av våre lesere. Vi ber Dem sørge for fornyelse i tide, mens De husker det, for ikke å risikere stans i forsendelsen.

Kontingenten for 1951, kr. 12.—, betales lettest på nærmeste postkontor, over postgirokonto 134 29. Dessvære har vi vært ute for en kjedelig forveksling hos postvesenet. Hvis De ikke husker postgironummeret når De skal betale, så husk at betalingsen skal skje over postgirokonto. Nummeret står i postgirokontoets katalog under adresse Snarøya, ikke Oslo.

Betaling kan også skje i nærmeste bank, over bankgirokonto 7216/661 (eller hvis De ikke husker nummeret Bridgejournalens konto i Oslo Sparebank).

Selvsagt kan De også sende oss kontingenten på annen måte, for eksempel i sjekk.

Med vennlig hilsen

BRIDGEJOURNALEN

de ikke å få vist en så god sparfarge. Det kan godt hende at det er ti stikk både i en sparkontrakt og i en ruterkontrakt, og da er det langt mer morsomt å spille i spar.

Fire og fem ruter har en sperremessig virkning, og kan derfor også ha sine fordeler. Motparten er utenfor faresonen, kanskje de kan finne fram til en vellykket stamp i hjerter.

To spar 5 poeng. Tre ruter 4 poeng. Fire ruter 3 poeng. Fem ruter 3 poeng. En spar 2 poeng.

KUNSTIGE MELDINGER

Før De bestemmer Dem for å ta opp en konvensjon med kunstige meldinger, bør De undersøke hva det koster å miste den naturlige meldingen i samme situasjon.

Våre 20 spørsmål

Hvis De vil være med i konkurransen "Våre 20 spørsmål, behøver De bare å nevne hvilken melding De vil avgi, eller i spilleoppgavene hvilket kort De vil spille. Noen kommentarer behøves ikke.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, og må være poststempelt innen 31. desember. (Dog får abonnenter alltid minst en ukes frist, hvis bladet skulle komme for sent). Merk konvolutten "Våre 20 spørsmål."

"Våre 20 spørsmål" er en en premie-konkurranse. Den beste løseren i hver omgang får en bokpremie, og de beste løserne gjennom hele året får også premier. Sammenlagt er det ti etapper i året, men bare de seks beste etappene teller. Derved mister man ikke sjansen hvis man eller annen gang skulle være forhindret fra å sende inn løsning, eller om man skulle få en mislykket omgang.

Så går vi over til månedens spørsmål. De sitter alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålsteget. Det er alltid Syds kort som er oppgitt i meldingene.

1. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	2 ♥
?			

Syd har:

♠ E-K-5 ♥ K-D-4 ♦ 5-4 ♣ 9-7-5-4-2

2. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ D-kn-10 ♥ E-K-6-4-3-2 ♦ — ♣ K-10-9-6

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	3 ♣	pass
3 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ 6-4 ♥ — ♦ E-K-kn-10-6-5 ♣ K-D-10-5-3

4. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	2 ♠
D	pass	?	

Syd har:

♠ 2 ♥ K-kn-5 ♦ E-K-5-4-3 ♣ D-10-8-2

5. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♥	pass
2 ♠	pass	3 ♦	pass
3 gr	pass	4 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ E-10-7-5 ♥ 4 ♦ K-8-4-2 ♣ E-kn-10-2

6. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
jass	1 ♥	1 gr	pass
pass	D	pass	?

Syd har:

♠ D-10-7-5 ♥ kn-9-3 ♦ D-7-5 ♣ 9-4-3

7. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ K-kn-8 ♥ 4 ♦ K-9-5 ♣ D-kn-10-8-5-3

8. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	pass
3 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ K-6-4 ♥ 10-9-7-5-3 ♦ E-kn-9 ♣ K-9

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-kn-8-6 ♥ 9-4 ♦ E-7-6 ♣ E-8-5

10. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ kn-10-4-2 ♥ kn-3 ♦ K-D-4-3 ♣ E-kn-6

11. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	2 ♦	?

Syd har:

♠ K-kn-8-4 ♥ D-10-7-5 ♦ 4 ♣ E-kn-9-2

12. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	2 gr
pass	?		

Syd har:

♠ kn-5 ♥ kn-9-2 ♦ 8-5-2 ♣ kn-10-7-5-3

13. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♣	1 ♠	2 ♦
pass	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ 8-4-3 ♥ E-8-5 ♦ K-D-9-5 ♣ E-kn-3

14. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	pass	D
pass	1 gr	pass	?

Syd har:

♠ E-7-5 ♥ 4 ♦ E-K-kn-5-4 ♣ K-D-kn-5

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ kn-10-4 ♥ E-D-kn-7-3 ♦ K-5 ♣ D-8-2

16. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-10-7-5 ♥ K-D-3 ♦ 9-4 ♣ D-7-5

17. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Väst	Nord	öst
pass	pass	2 ♠	pass
3 ♥	pass	4 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ 7-5-3 ♥ E-kn-4-2 ♦ K-5 ♣ K-9-5-2

18. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	D	1 ♥	D
2 ♣	?		

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1	2 gr	11	2 gr
2	3 hj	12	3 hj
3	4 hj	13	3 hj
4	3 gr	14	2 hj
5	5 hj	15	2 hj
6	Pass	16	2 hj
7	2 gr	17	4 gr
8	4 hj	18	20 hj
9	3 gr	19	2 hj
10	2 gr	20	2 gr

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen. Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

Syd har:

♠ E-kn-8-7 ♥ K-D-5-3 ♦ 4 ♣ K-kn-9-2

19. Parturnering. Alle i faresonen.

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣ pass	1 ♠ pass		
2 ♣ pass	?		

Syd har:

♠ E-kn-7-5 ♥ E-kn-8-4 ♦ 9 ♣ D-10-7-5

20. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣ ?	1 ♥	1 ♠	pass

Syd har:

♠ 10-7-5 ♥ 9-7-3 ♦ E-K-4 ♣ E-K-kn-5

10	Tidligere sum								
Vennligst bruk trykte bokstaver		Navn	Adresse	Postkontor					

Rolf Bøe

Bridge- turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

Resultatene i oktoberkonkurransen

96 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
88 poeng: Hans Jakobsen jun., Vestby, Klarin Pettersen, Raufoss, Olav Lid, Voss.
84 poeng: O. Stein Hansen, Oslo, Håkon Hoel, Harstad.
82 poeng: G. Hultin, Haugesund, Olav Wego, Oslo, Kaspar Øvstedal, Vågåmo.
81 poeng: Hans Christoffersen, Oslo, Leiv Schwingel, Oslo.
80 poeng: Johan M. Arnesen, Oslo.
79 poeng: Kaare Kjølstad, Tyrstrand, Reidar Olsen, Raufoss.
77 poeng: Magnus Dahl, Oslo.
76 poeng: Eystein Kvam, Orkanger.
75 poeng: Folmer Hauerbach, Haugesund, Arne Teksum, Hamar, Hans Wiik, Fredrikstad.

Stillingen blant de beste

Når vi regner med de fem beste omgangene for hver, er stillingen for de beste:

466 poeng: Magnus Dahl, Oslo. (549)
457 poeng: Håkon Hoel, Harstad. (546)
455 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer. (539)
447 poeng: Thomas Th. Iveland, Kirkenes.
444 poeng: Leiv Schwingel, Oslo.
441 poeng: Finn Opsahl, Koppang.
437 poeng: G. Hultin, Haugesund.
436 poeng: O. Stein Hansen, Oslo.
435 poeng: Finn Jervell, Vadsø.
433 poeng: Kaare Kjølstad, Tyrstrand, Leif Tvete, Frosta.
432 poeng: Klarin Pettersen, Raufoss, I. H. Sivertsen, Trondheim.
431 poeng: Kaspar Øvstedal, Vågåmo.
428 poeng: Reidar Olsen, Raufoss.
427 poeng: Hans Christoffersen, Oslo, Olav O. Uleberg, Hornnes.
426 poeng: Henrik Schultz, Kirkenes.
422 poeng: John Gislås, Fannrem, Arne Aalborg, Eidsvoll.
419 poeng: Hans Jacobsen jun., Vestby, Olav Wego, Oslo.
414 poeng: Trygg Eriksen, Bodø.
413 poeng: Werner Hansen, Køge, Danmark.
411 poeng: Karl Drabløs, Oslo.

Tallene i parentes for de tre beste gjelder summen hvis vi tar med de seks beste resultatene for hver.

INNHALDSFORTEGNELSE

FOR

BRIDGEJOURNALENS ANNEN ÅRGANG

Nr. 1

Bridgens århundrede	1
Liker De parturnering. Filarski ..	3
Litt mer om signaler. Hultin	7
Sannsynligheter og spill. Werner	9
Svak opplysende dobling. Schubert	11
Det praktiske resultatet. Wang ..	13
Parturneringsteknikk. Bøe	15
Alt er relativt. Larsen	17

Nr 2

Hele Norge med i N. M	38
Norgesmesterskapet for par	39
Meldinger etter grandåpning. Bøe	40
Punktberregning i fargekontrakter.	
Goren	45
Sperremeldinger mellom-Holland og	
Danmark. Filarski	49
Unge Hansen. Bøe	51
I tur og orden. Wang	54

Nr. 3

Forbundets økonomi	74
Ingen Oslo-spiller i åpen klasse i EM	75
De nye duplikatlovene	81
Skvisens mangfoldighet. Hultin ..	84
Hadde jeg rett eller urett. Schubert	87

Nr. 4

Verdensmesterskap	110
Norsk Bridgeforbunds oppgavetur-	
nering	111
De små trumfene. Wang	114
Viktige nøkkeltkort. Steen	116
Forbundets årsberetning	118
Frie meldinger. Bøe	119
Gambling i parturnering. Wang ..	123
På bølgelengde med makker	127

Nr. 5

Turneringsformene	146
Sinsen mester for tredje gang	147
Forbundstinget	154
Problemet grandåpning. Larsen ..	155
Brev fra bridgevenner. Bøe	162
Unødige prøver. Wang	165

Nr. 6

Læren fra Brighton	182
England Europamester igjen	183
Trygve Sommerfelt	189
Magnussen—Haugen dobbeltmestre	190

Norsk Bridgeforbunds oppgavetur-	
nering	192
Unge Hansen. Bøe	195
Forskjellige coups I	197
Uheldig sits. Wang	201
Jensen spiller med eksperter. Steen	206

Nr. 7

En renere bridge	218
En ny formel for honnørstikk. Bøe	219
Toppspillernes beste spill. Goudsmit	222
Forskjellige coups II	225
Riktig signalbruk. Hultin	229
Intervju med presidenten	231
E. B. L:s kongress	239
Norsk Bridgeforbunds oppgavetur-	
nering	245

Nr. 8

Parmesterskapet	254
Forsvar mot sperremeldinger.	
Filarski	255
Den farlige motspil'eren. Wang ..	259
Forskjellige coups III	264
Turneringsreglement for klubber	265
Forbundsnytt	267
Den "lettspilte". Bøe	268
Bløff i spillet. Wang	270

Nr. 9

Stedfortredere	290
Ny Stockholmseier over Oslo	291
Når ekspertene er uenige	294
Foran verdensmesterskapet	296
Er bokene gale? Wilkes	300
Safe på en bet. Wang	304

Nr 10

Om fusk	326
USA verdensmester	327
Tillatte meldesystemer	333
Slemteknikken. Bøe	334
Å domme etter resultatet. Steen....	340
Elementært, kjære Watson. Wang..	342
Fordom og stolthet. Benjamin	345
Robberbridge hjemme hos oss. Victor	347
Turneringspørsmål	350

Pluss de faste spaltene, Eksamen-
proven, Våre 20 spørsmål, Siden Sist,
Reds spalte, Fra Nord til Syd, Brev fra
leserne, i hvert nummer.